

11946
8880/27762

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/101-1023 /102

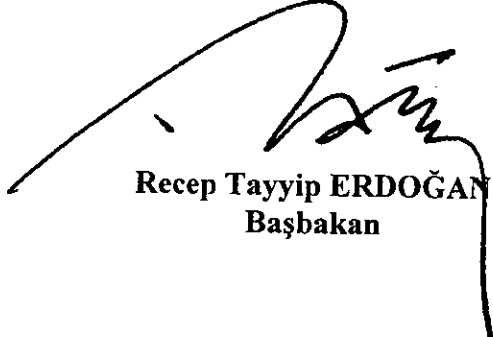
Ankara

07 10/ 2005

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Maliye Bakanlığı'nca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 27/12/2004 tarihinde kararlaştırılan "Devlet Memurları Kanunu ve Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu ile Diğer Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

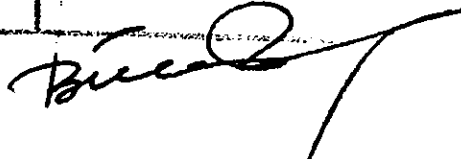
Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

Eki :

- 1- Kanun Tasarısı
- 2- Gerekçe (Genel-Madde)

T. B. M. M. BAŞKANLIĞI	
Tali Kom.	
Esas Kom.	Plan ve Bütçe
Tarih	10.1.2005 1/946
H. Md.	K.D. Eşk.
BAŞKAN	

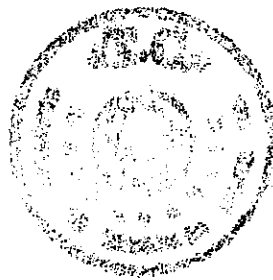
GENEL GEREKÇE

Bütçe kanunlarına, bütçe ile ilgili hükümler dışında hiçbir hüküm konulamayacağı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 161 inci maddesinde belirtilmiştir. Ancak, geçmiş bütçe kanunlarında bütçe ile doğrudan ilgili olmayan hükümler de yer almıştır. Bu durumun, bütçe kanunlarında yer alan hükümlerin çok değişik kanunları ilgilendirmesi ve ilgili kanunlarda değişiklik yapılmasının Türkiye Büyük Millet Meclisinin yoğun gündemi nedeniyle zaman alması, yıllar itibarıyla değişiklik yapılması ihtiyacı doğan hükümlerin bütçe kanunlarına konularak yasama sürecinin kolaylaştırılması gibi nedenlerden kaynaklandığı düşünülmektedir.

Bütçe kanunlarının bu nitelikteki maddeleri hakkında Anayasa Mahkemesi tarafından zaman zaman yürütmeyi durdurma ve iptal kararları verilmiş bulunmaktadır. Anayasa Mahkemesinin söz konusu kararları da dikkate alınmak suretiyle, Anayasanın anılan hükmü uyarınca bütçe kanunlarında yer almaması gereken hükümler belli aralıklarla ayıklanarak ilgili kanunlara taşınmıştır. 31/7/2003 tarihli ve 4969 sayılı Kanun ve 17/9/2004 tarihli ve 5234 sayılı Kanunlar bu niteliktedir.

Son olarak Anayasa Mahkemesinin 2003 Mali Yılı Bütçe Kanunu ile ilgili 8/12/2004 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan 22/1/2004 tarihli ve E: 2003/41, K: 2004/4 sayılı Kararı incelenerek, gerek 2004 Mali Yılı Bütçe Kanununda gerekse Plan ve Bütçe Komisyonunda da kabul edilmiş olan 2005 Mali Yılı Bütçe Kanunu Tasarısında yer alan ve Anayasa Mahkemesinin gerekçeleri doğrultusunda bütçe kanunlarında yer almaması gerektiği değerlendirilen hükümler, ilgili kanunlara aktarılacak üzere bu Tasarıya alınmıştır. Böylece 2005 Mali Yılı Bütçe Kanunu Anayasa Mahkemesinin değerlendirmeleri uyarınca bütçe kanunlarında yer almaması gereken hükümlerden arındırılmış ve Anayasaya uyum sağlanmış olacaktır.

Ayrıca, 15/10/1991 tarihinden sonra memuriyete başlayan kamu personeline ilave bir derece verilmesine ilişkin düzenleme ile başta Devlet Memurları Kanunu, Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu ile Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanun olmak üzere yürürlükteki diğer kanunların uygulanmasında ortaya çıkan bazı sorunların, tereddütlerin ve eksikliklerin giderilmesi ve böylece uygulamanın daha sağlıklı yürütülmesi amacıyla yönelik diğer bazı hükümlere de bu Tasarıda yer verilmiş bulunmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1. – a) Genel bütçeye dahil daireler, katma bütçeli idareler, döner sermayeler, belediyeler, il özel idareleri, fonlar, sosyal güvenlik kurumları, bütçelerin yatırım ve/veya transfer tertiplerinden yardım alan kuruluşlar ile 8/6/1984 tarihli ve 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararname kapsamı dışında kalan kuruluşlarda istihdam edilecek sözleşmeli personelin çalışma usul ve esasları ile personele ödenebilecek ücret ve diğer mali haklar, 6/6/1978 tarihli ve 7/15754 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla yürürlüğe konulan “Sözleşmeli Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esaslar” ile düzenlenmiştir. Adı geçen Esaslarda yurtdışı teşkilatlarında çalıştırılacak yabancı uyruklu sözleşmeli personele “iş sonu tazminatı” ödenmesini öngören düzenlemelere yer verilmiş olmasına karşın, Türk uyruklu personel için “iş sonu tazminatı” öngörülmemiştir. Ayrıca, anılan esaslarda yer alan sözleşmeli personele, sözleşme ücreti dışında herhangi bir ad altında ödeme yapılamayacağı ve sözleşmelere bu yönde hüküm konulamayacağına ilişkin düzenleme, Danıştay 11 inci Dairesinin 25/10/2001 günlü ve E: 2001-365, K: 2001-2335 sayılı kararıyla iptal edilmiş, Türk uyruklu personele iş sonu tazminatı ödenmemesine ilişkin olarak açılan davaların sonucunda verilen mahkeme kararlarında, Türk uyruklu sözleşmeli personele de iş sonu tazminatı veya kıdem tazminatı adı altında ödeme yapılması gerektiği belirtilmiştir. Kamu kurum ve kuruluşlarında istihdam edilen Türk uyruklu sözleşmeli personele iş sonu tazminatı ödenebilmesi için, 6/6/1978 tarihli ve 7/15754 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan “Sözleşmeli Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esaslar”da değişiklik yapılmasını teminen buna ilişkin kanuni dayanağın oluşturulması hususunda düzenleme yapılmaktadır.

Ayrıca, bu kapsamda istihdam edilen sözleşmeli personelin izinlerine ilişkin yaşanan sorunların giderilmesi amacıyla Bakanlar Kuruluna yetki verilmektedir.

b) 0-6 yaş grubundaki çocuklar için aile yardımı ödeneği artırılmaktadır.

c) Doğum yardımı ödeneği artırılmaktadır.

MADDE 2.– a) 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununun 4919 sayılı Kanunla değişik 40 ıncı maddesinin yaş haddine ilişkin hükümlerinin Anayasa Mahkemesinin 8/10/2003 tarihli ve Esas No: 2003/67, Karar No: 2003/88 sayılı Kararı ile 65 yaşını doldurmayanlar yönünden iptal edilmesi nedeniyle T.C. Emekli Sandığı iştirakçilerinin görevleriyle ilişkilerinin kesilmesini gerektiren yaş haddi açısından hukuksal boşluk meydana geldiğinden, yapılan düzenleme ile bu boşluğun ortadan kaldırılması amaçlanmaktadır.

b) Sigortacılık ilkeleri göz önünde bulundurularak, T.C. Emekli Sandığına tabi bir göreve atanmadan önce malül sayılmayı gerektiren hastalık veya sakatlığı olduğu belirlenenler hakkında malüllüğe ilişkin hükümlerin uygulanmaması sağlanmaktadır.

c) İştirakçilerin veya emekli aylığı almakta olanların evlenmemiş veya evlendikten sonra dul kalmış ya da boşanmış kız çocuklarına yetim aylığı bağlanmasına ilişkin şartlar, uygulamada ortaya çıkan suiistimaller ve diğer sosyal güvenlik kurumlarına ilişkin benzer düzenlemeler dikkate alınarak yeniden düzenlenmektedir.

d) Ek 20 nci madde ile yapılan düzenleme neticesinde emekli ikramiyelerine ilişkin esas ve usullerin belirlenmesi açısından 89 uncu maddenin uygulama alanı kalmamıştır. Aynı

konuyu düzenleyen bu iki maddenin bir arada yürürlükte bulunması uygulamada problemlere sebep olmaktadır. Bu nedenle, uygulama alanı kalmayan 89 uncu madde yürürlükten kaldırılmaktadır.

e) İştirakçilerin veya emekli aylığı almakta olanların evlenmemiş veya evlendikten sonra dul kalmış ya da boşanmış kız çocuklarından 75 inci madde uyarınca aylık almakta iken aylık bağlanmasına ilişkin şartları kaybedenlerin aylıklarının hangi tarihten itibaren kesileceği belirlenmektedir.

f) 5434 sayılı Kanunun uygulanmasında kimlerin muhtaç sayılacağına açıklık getirilmektedir.

g) Emekli, adi malullük ve vazife malüllüğü aylıklarına ilişkin alt sınırın ülkemiz ile diğer ülkeler arasında geçerli olan sosyal güvenlik sözleşmeleri uyarınca bağlanan kısmi aylıklar için uygulanamayacağına açıklık getirilerek uygulamada karşılaşılan problemlerin giderilmesi amaçlanmaktadır.

h) Özelleştirilmeleri sonucu sermayesindeki kamu payı %50'nin altına düşen kuruluşlar ile satış veya devri yapılmış olan kuruluşlarda çalışmakta iken emekliye ayrılacakların emeklilik işlemlerinin tekemmülüne yetkili olacak kurum belirlenmektedir.

i) Daha önce atanmış veya seçilmiş oldukları kadro, görev veya aylık almış oldukları dereceler için belirlenmiş olan ek göstergelerden daha düşük ek göstergeli bir kadro, görev veya dereceye atanan veya seçilenlerin, emeklilik yönünden yüksek ek göstergeden yararlanma şartları belirlenmiştir. Ayrıca, her kadrosu iptal edilenin değil, bir kadro unvanının mevcut kadro ve personel mevzuatı çerçevesinde herhangi bir kamu kurumu ayrımı olmaksızın tamamen ortadan yok olması sebebiyle, bu kadro unvanında daha önceden çalışmış olanlar için, mali haklar dahil olmak üzere bazı hakların tespit ve uygulanması imkanının bulunamaması halinde kaldırılmış kadrodan söz edilebileceği ve sadece bu durumda eşitlik işlemi yapılarak ilgililerin emeklilik yönünden ek göstergesinin tespit edileceği belirtilmiştir. Ayrıca, özel bir kanun hükmü olmadıkça bir kadro ihdas edilmemiş olan görevleri tedvir, vekalet, görevlendirme ve benzeri şekilde yürütenler hakkında eşitlik işlemi yapılamayacağı, bu şekilde yürütülen görevler için sonradan kadro ihdas edilse bile emeklilik yönünden yeni ihdas edilen kadroya ait ek göstergenin tedvir, vekalet veya görevlendirme yoluyla yürütülmüş olan hizmetlere esas alınamayacağı düzenlenmiştir.

j) Maddedeki anlam bozukluğu giderilerek, daha anlaşılır hale getirilmesi amaçlanmıştır.

k) Sandığa tabi olarak görev yapmakta iken özelleştirme programına alınan kuruluşlara atananlardan kimlerin Sandıkla ilişkilerinin devam edeceğine açıklık getirilmesi amaçlanmıştır.

l) Harp malüllerine, şehit dul ve yetimlerine, vazife malülü sayılan Türk Silahları Kuvvetleri ve emniyet mensuplarına 3480 sayılı Kanun gereğince oluşturulan hesaptan karşılanan ödemeler, 5434 sayılı Kanunun ek 79 uncu maddesinde yapılan düzenleme gereğince bundan böyle T.C. Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü tarafından ödenmesi gerekeceğinden, bu ödemelerin faturası karşılığında Hazineden tahsiline imkan sağlanmaktadır.

m) 5434 sayılı Kanuna eklenen;

- Geçici 219 uncu madde ile, 5434 sayılı Kanunun 44 üncü maddesi uyarınca önceden bağlanmış malul aylıklarının, sözkonusu maddede yapılan değişiklikten sonra da ödenmeye devam olunması sağlanmaktadır.

- Geçici 220 nci madde ile, 5434 sayılı Kanunun 75 inci maddesi uyarınca kız çocuklarına önceden bağlanmış yetim aylıklarının, sözkonusu maddede yapılan değişiklikten sonra da belirli şartlar dahilinde ödenmeye devam olunması sağlanmaktadır.

- Geçici 221 inci madde ile, 5434 sayılı Kanunun ek 67 inci maddesinin birinci fıkrasında yapılan değişikliğin yürürlük tarihinden önce daha düşük ek göstergeli veya ek göstergesi olmayan bir kadro, görev ya da dereceye atanmış veya seçilmiş olanların, ek göstergeli veya yüksek ek göstergeli kadro, görev ya da derecede en az altı ay görev yapmış olma şartı aranmaksızın bu ek göstergeler üzerinden kesenek ve karşılık ödemeye devam edebilmelerine imkan sağlanmaktadır.

MADDE 3.- 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununun geçici 2 nci maddesi uyarınca büyükşehir belediye sınırlarının genişletilmesi sonucu, 6245 sayılı Harcırah Kanunun 3 üncü maddesinin (g) bendinde tanımı yapılan ve harcırah ödemelerinde esas alınan memuriyet mahalli, harcırah ödemelerinde amaca uygun olmayacak biçimde genişlemiş ve halen harcırah ödenmek zorunda olunan birçok yer için bu imkan ortadan kalkmış bulunmaktadır. Bu yerler için yeniden harcırah ödemelerini mümkün kılmak üzere, büyükşehir belediye sınırlarındaki genişlemenin, harcırah ödemeleri bakımından dikkate alınmayacağı belirtilmektedir.

MADDE 4.- a) Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık kurum ve kuruluşlarına verilen döner sermaye miktarı 5/12/2003 tarihli ve 2003/6569 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile üç katrilyon liraya yükseltilmiştir.

Modern teşhis ve tedavi cihazları sürekli gelişme göstermektedir. Gelişen modern teşhis ve tedavi cihazlarının bu kurum ve kuruluşlara kazandırılması ise, büyük malî kaynaklara ihtiyaç göstermektedir. Ancak, genel bütçenin kısıtlı olması bu modern cihazların alınmasına imkan vermediği gibi, nominal sermayenin sınırlı olması sebebiyle döner sermaye kaynakları da ihtiyaçları karşılayamaz hale gelmiştir.

Söz konusu fıkradaki değişiklik; döner sermayeli kurum ve kuruluşların nominal sermaye limitleri yükseltilerek genel bütçenin yükünün azaltılması ve bu suretle, gelişen teknolojiye uygun modern cihazların zamanında karşılanarak sağlık kuruluşlarının etkin ve kaliteli hizmet vermesinin sağlanması amaçlanmaktadır.

b) Şimdiye kadar döner sermaye gelirleri sadece, hastanelerce verilen sağlık hizmetlerini kapsamakta idi. Bu madde ile; Sağlık Bakanlığının teşkilat yapısı içinde bulunan ve birinci basamak sağlık hizmetleri sunan diğer hizmet birimlerini de kapsayan döner sermaye işletmeleri kurulduğundan, bu döner sermaye işletmelerinin hizmetleri arasında yer alan, Sağlık Bakanlığınca ya da Bakanlık adına bağlı kurum ve kuruluşlar ile taşra teşkilatlarında düzenlenecek veya onaylanacak, Bakanlıkça bastırılan veya yaptırılan her nevi evrak ve belgeleri, sağlık alanında verilecek kurs, eğitim, araştırma, yayın ve danışmanlık hizmetlerini ve diğer kamu ve özel sektör kuruluşlarının sunduğu hizmetlerin

kredilendirilmesini, akredite edilmesini, trafik kazaları ile ilgili olarak özel veya 13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununa göre zorunlu sigortalı olan kişilere verilecek hizmetler ile sigortalı turistlere ve yabancı hastalara verilen hizmetleri, sağlık kurum ve kuruluşlarında üçüncü şahıslarca yapılabilecek sağlık alanı dışındaki tanıtım hizmetleri, Sağlık kurum ve kuruluşlarına üçüncü şahıslarca yapılabilecek her türlü bağış ve katkıları, Bakanlık kurum ve kuruluşlarının atölye, tamirhane, depolarda gerçekleştirilen sağlık hizmetleri ile ilgili montaj, demontaj ve proje işlerinden elde edilecek gelirlerin de döner sermaye kapsamına alınması amaçlanmıştır.

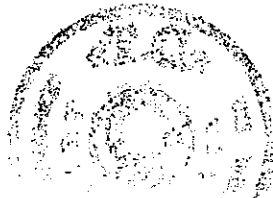
Ayrıca, bu madde ile; atıl kapasiteyi önlemek bakımından, döner sermayeli işletmelerin birbirinden hizmet satın alması; kaynak israfını önleyerek, devam eden yatırımların tamamlanması ve bir an önce hizmete açılmasını sağlamak bakımından da, genel bütçe kaynaklı olarak yapımına başlanılan yeni ve ek bina yatırımlarının, döner sermayeden kaynak aktararak tamamlanması; alımlarda yeknesaklık ve tasarruf sağlamak için merkezî toplu alımlara imkan tanınması ile Sağlık Bakanlığına bağlı bir kurum tarafından alınan ancak herhangi bir nedenle kullanılmayacak ve ihtiyaç fazlası mal ve demirbaşların, ihtiyacı olan başka bir kurum tarafından kullanılmak suretiyle atıl duruma düşmesi ve israf edilmesinin önlenmesi, kaynakların daha etkin verimli kullanılarak hem hazine zararına sebebiyet verilmemesi hem de döner sermayenin mal ve demirbaşları bedeli mukabili vererek zarara uğramasının önlenmesi amaçlanmaktadır. Ayrıca aynı il sınırları içerisindeki döner sermayeli işletmelerin birbirlerine ödünç mal verebilmelerinin sağlanarak, 4734 sayılı Kanunda yer alan ihale süreçlerinin uzun olması nedeniyle sağlık hizmetlerinin kesintisiz ve aksamadan devamı amaçlanmaktadır.

MADDE 5. – Resmi taşıtları kullanabilecek kamu görevlilerinin belirlenmesi için gerekli esas ve usullerin saptanması amacıyla Bakanlar Kuruluna yetki verilmektedir.

MADDE 6. – Şeref aylığı almakta olanların eşleri, sadece aylık almakta olan eşleri ile birlikte seyahat etmeleri halinde bazı toplu taşıma araçlarından ücretsiz olarak yararlanabilmektedir. Ancak, bu haktan yararlanmakta olanların yaşları sebebiyle her zaman birlikte seyahat etmelerinin mümkün olmadığı dikkate alınarak, eşlerin ayrı seyahat etmesi halinde de bu haktan yararlanabilmesi öngörülmektedir. Ayrıca, hak sahiplerinin ücretsiz olarak yararlanabilecekleri toplu taşıma araçları da günümüz koşullarına uygun olarak yeniden tarif edilmektedir.

MADDE 7.– Halihazırda Ankara ve İstanbul gibi illerde yaptığı görev nedeniyle iyi gelir elde eden muhtarlarımız ile köylerde görev yapan muhtarlarımıza aynı tutarda ödenek verilmektedir. Bu düzenleme ile muhtar ödeneklerinin aynı tutarda değil, yerleşim biriminin idari yapısı ve nüfusu gibi kriterler göz önünde bulundurulmak suretiyle farklı şekilde belirlenmesine imkan sağlanmaktadır.

MADDE 8. – Madde ile 26/6/2001 tarihli ve 4869 sayılı Kanunla 2914 sayılı Yüksek Öğretim Personel Kanununun 11 inci maddesinin birinci fıkrasında yapılan değişiklik neticesinde sehven oluşan bir hatanın giderilmesi ve Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenen “Ders Yüku Tespitinde Uyulacak Esaslar”ın mali içerikli olması ve uygulanmasında ortaya çıkan tereddütlerin giderilmesinde Maliye Bakanlığının sorunlara muhatap olması nedeniyle söz konusu esasların Maliye Bakanlığının görüşü alınarak çıkarılması amaçlanmaktadır.

MADDE 9. – Sahipleri tarafından çeşitli nedenlerle terk edilen buluntu araçlar ile Karayolları Trafik Kanununa göre tescilleri olmadığı için trafikten men edilen araçlar, motosiklet ve motorlu bisikletler ile bunlara ait sepetlerin sahipleri tarafından geri alınmadığı, herhangi bir müracaatta bulunulmadığı, sahiplerinin motosiklet veya motorlu bisikletleri çoğunlukla denetim yerinde bırakıp veya men esnasında kimlik tespitini beklemeden denetim mahallini terk ettikleri için bu araçlar Trafik Denetleme Şube Müdürlüklerinin yönetimindeki yerlerde uzun zaman muhafaza altında bulundurulmaları nedeniyle, değer kaybına uğrayarak hurda haline gelmekte ve görüntü kirliliğine sebep olmaktadır.

Bu tür araçların tasfiyesine ilişkin mevzuatta herhangi bir hüküm bulunmaması nedeniyle kanuni düzenlemeye gerek duyulmuştur.

MADDE 10. – Genel bütçeye dahil daireler ve katma bütçeli idareler ile Devlet Demiryolları Genel Müdürlüğü tarafından kamulaştırılan taşınmazlara ilişkin olarak ayrılmış ödeneklerin yeterli olmaması durumunda, taşınmazı kamulaştırılan gerçek ve tüzel kişilerin mağduriyetlerinin giderilmesi amacıyla alternatif ödeme şekli getirilmektedir.

MADDE 11. – Toplu Konut İdaresi Başkanlığında 2985 sayılı Toplu Konut Kanununun ek 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrası gereğince kadro karşılık gösterilmeksizin çalıştırılan sözleşmeli personelin bir kısmı sosyal güvenlik açısından T.C. Emekli Sandığı ile bir kısmı ise Sosyal Sigortalar Kurumu ile ilişkilendirilmektedir.

Sosyal Sigortalar Kurumu ile ilişkilendirilmiş olan personel, sosyal güvenlik açısından T.C. Emekli Sandığı ile ilişkilendirilme taleplerine ilişkin olarak İdare Mahkemeleri nezdinde T.C. Emekli Sandığı aleyhine dava açmaktadır.

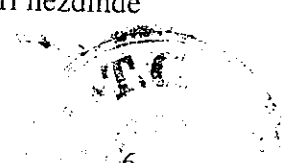
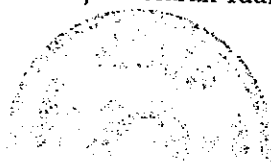
Gerek aynı konumdaki personel arasındaki statü farklılığı ve gerekse mahkemelerde devam eden dava süreci, personelin motivasyonunu olumsuz yönde etkilemektedir.

Bu itibarla, personel arasındaki statü farklılığının giderilmesi ile birlikte özlük haklarının takibi bakımından bu değişikliğin yapılmasında yarar görülmektedir.

MADDE 12.– Anayasa Mahkemesinin 22/1/2004 tarihli ve 2003/41 Esas, 2004/4 Karar sayılı Kararı göz önünde bulundurularak düzenleme yapılmakta ve 3095 sayılı Kanuni Faiz ve Temerrüt Faizine İlişkin Kanunun 1 inci maddesinde düzenlenen Borçlar Kanunu ve Türk Ticaret Kanununa göre ödenmesi gereken faiz oranının sözleşmelerde tespit edilmemesi halinde uygulanacak kanuni faiz oranının belirlenme yöntemi değiştirilmektedir. Buna göre, yıllık kanuni faiz oranı yüzde on iki olarak belirlenmekle birlikte oranın günün koşullarına göre değiştirilmesi konusunda Bakanlar Kuruluna yetki verilmektedir.

MADDE 13.– 3238 sayılı “Savunma Sanayii Müsteşarlığının Kurulması ve 11 Temmuz 1939 Tarih ve 3670 Sayılı Milli Piyango Teşkiline Dair Kanunun İki Maddesi ile 23 Ekim 1984 Tarih ve 3065 Sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun Bir Maddesinde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun”un 8 inci maddesinin üçüncü fıkrası gereğince kadro karşılık gösterilmeksizin çalıştırılan sözleşmeli personelin bir kısmı sosyal güvenlik açısından T.C. Emekli Sandığı ile bir kısmı ise Sosyal Sigortalar Kurumu ile ilişkilendirilmektedir.

Sosyal Sigortalar Kurumu ile ilişkilendirilmiş olan personel, sosyal güvenlik açısından T.C. Emekli Sandığı ile ilişkilendirilme taleplerine ilişkin olarak İdare Mahkemeleri nezdinde T.C. Emekli Sandığı aleyhine dava açmaktadır.

Gerek aynı konumdaki personel arasındaki statü farklılığı ve gerekse mahkemelerde devam eden dava süreci, personelin motivasyonunu olumsuz yönde etkilemektedir.

Bu itibarla, personel arasındaki statü farklılığının giderilmesi ile birlikte özlük haklarının takibi bakımından bu değişikliğin yapılmasında yarar görülmektedir.

MADDE 14.- Bilindiği üzere 1980'li yılların başından itibaren fon uygulamalarının artması, mali disiplinin bozulmasına, bütçe birliğinin zedelenmesine ve kaynakların etkin kullanımı prensibinden sapmaya neden olmuştur.

Bu olumsuz gelişmeler nedeniyle mali politikaların etkinliğinin artırılması ve fonların disiplin altına alınması amacıyla bir takım çalışmalar başlatılmıştır. Bu çerçevede, 1992 yılından itibaren tüm fon gelirleri T.C. Merkez Bankasında açılan müşterek fon hesabında toplanmaya başlamış, 1993 yılında da fonların büyük bir bölümü bütçe kapsamına alınmıştır.

2000 yılından itibaren de fonların üstlendikleri görevlerin genel ve katma bütçeli kuruluşlarca yürütülmesine ve fonların zaman içerisinde tasfiyesine yönelik çalışmalar başlatılmış; bu kapsamda, 4568, 4629 ve 4684 sayılı Kanunlar ile birkaç istisna dışında tüm fonlar tasfiye edilmiştir.

3996 sayılı Kanunun 11 inci maddesinde atıfta bulunulan fonların tasfiye edilerek, bunların yükümlülüklerinin genel ve katma bütçeli idarelerce üstlenilmesi karşısında maddede yer alan ifadenin güncelleştirilmesi ve bu şekilde işlerlik kazanması amaçlanmıştır.

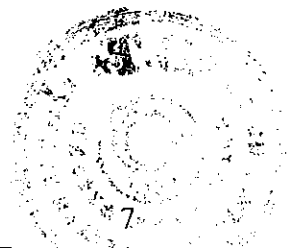
Yine maddenin sonunda yapılan değişiklikte yetki konusu, 28/3/2002 tarihli 4749 sayılı Kamu Finansmanının ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 4 üncü maddesi ile uyumlu hale getirilmiştir.

MADDE 15.- 3465 sayılı Kanunda sadece yapılacak olan otoyolların özel şirketler tarafından yapımı, bakımı ve işletilmesi ile görevlendirilmesi hususu düzenlenmektedir. Bir başka deyişle Kanun mevcut haliyle sadece yap-işlet-devret modelini düzenlemektedir. Teklif edilen değişiklik, mevcut otoyolların veya otoyol üzerinde mevcut hizmet tesislerinin işletme haklarının belli bir bedel karşılığında belli bir süre için özel şirketlere devrine imkan sağlamaktadır.

Önerilen sistemde, işletme hakkı devri karşılığında Karayolları Genel Müdürlüğü tarafından elde edilecek gelir, bütçeye yeni finansman kaynağı yaratacaktır.

Maddede yapılan değişiklik aynı zamanda mevcut otoyolların yap-işlet-devret modeli veya kamu özel sektör ortaklığı modeli çerçevesinde ıslah edilmesi, hizmet kalitesinin ve ekonomik verimliliğinin artırılmasının da önünü açacaktır.

MADDE 16. - Hazine Müsteşarlığınca ihraç edilen Devlet iç borçlanma senetleri ve bu senetler yerine düzenlenen belgelerin Hazinece satılacak taşınmaz bedellerinin ödenmesinde nominal değerleri üzerinden ödeme vasıtası olarak kabul edilebileceği hükme bağlanmaktadır.

Ayrıca, yurt dışında yerleşik kişilere, Hazinece yapılan taşınmaz mal satış ihalelerinde T.C. Merkez Bankasınca belirlenen konvertibl dövizli teminat olarak kullanabilme imkanı verilmiştir.

MADDE 17.- a) Bilindiği üzere, Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonunun (Fon) yönetim ve denetimi kendisine intikal eden bankaların mali bünyelerinin güçlendirilmesi, yeniden yapılandırılması ve üçüncü kişilere devri için ihtiyacı olan ilave kaynaklar, 4389 sayılı Bankalar Kanununun 15 inci maddesinin (2) numaralı fıkrası çerçevesinde Hazine Müsteşarlığı tarafından Fona ikrazen ihraç edilen özel tertip Devlet İç Borçlanma Senetleriyle karşılanmıştır.

Geçmiş yıllarda oluşmuş, Hazine Müsteşarlığınca borç ve alacak kayıtları yapılmış ve borç stoku içinde yer alan bu tutarların ait oldukları yıl bütçesi yerine çözümlenme aşamasındaki yılın bütçesine ödenek koymak suretiyle çözüme kavuşturulmasının, birbirini izleyen yıllara ait bütçe istatistiklerindeki tutarlılığın kaybolmasına yol açacağı ve söz konusu tutarların karşılığında sağlanması gereken nakit bir finansman olmayacağı için bütçe dengesi, nakit dengesi ve finansman arasındaki uyumu bozacağı düşünülmektedir.

b) Yabancı ülkelere savunma ve güvenlik amacı ile verilecek hibe ve yardım karşılıklarının Maliye Bakanlığı bütçesine konulacak ödenekle karşılanması öngörülmekte iken, konunun Milli Savunma Bakanlığı ile ilgili olması nedeniyle ödeneğin de bu bütçeden karşılanması amacına yönelik bir düzenleme yapılmıştır.

c) Halihazırda borç ve risk yönetimi amacıyla daha önce ihraç olunan Devlet İç Borçlanma Senetleri geri alınmakta veya başka senetlerle değiştirilmektedir. Söz konusu işlemler, 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 12 nci maddesinin beşinci fıkrasında düzenlenmektedir.

Söz konusu değişiklik ile iç borçlanmanın yanı sıra, dış borçlanma kapsamında da ihraç olunan tahvillerin geri alınması, başka tahvillerle değiştirilmesi ve benzeri işlemlerin yapılabilmesi mümkün olacaktır.

d) Mevcut mevzuata göre, dış borç anlaşması imzalanmadan önce doğmuş komisyon, taahhüt ücreti, garanti ücreti, gecikme faizi ve benzeri yükümlülüklerin bu anlaşmalar imzalanmadan ödenmesi mümkün bulunmamaktadır. Ancak, istisnai olmakla birlikte, bu tür ödemelere ilişkin yükümlülükler dış borç veren kuruluşların kendi kurallarına göre başlayabilmektedir. Bu durumda, ya mevcut mevzuata göre, bu tür ödemelerin yapılamaması ve dolayısıyla bu tür borç verenlerden dış finansman sağlanamaması, ya da bu kuruluşlarla ödeme konusunda ihtilaf yaşanmasına sebep olunmaktadır. Öneriyle, dış borç veren kuruluşun kendi kurallarına göre anlaşma imzalanmadan önce doğmuş yükümlülüklerin ödenebilmesi mümkün hale getirilmektedir.

Öte yandan, imzalanan anlaşmaların yürürlüğe girmesini sağlayacak kanuni düzenlemelerin tamamlanmasından önce peşin ödenmesi gereken komisyon, taahhüt ücreti, garanti ücreti, gecikme faizi ve benzeri yükümlülüklerin ödenmesi, mevcut fıkra bütçeden mahsup edilecek ödemeler hesabıyla ilişkilendirildiği için ve bu hesap da devir veren bir hesap olmadığı için fiilen yerine getirilememektedir. Öneriyle, mevcut mevzuatta ödenmesi kabul edilen bu yükümlülüklerin bütçeden mahsup edilecek ödemeler hesabıyla ilişkilendirilmesine son verilmekte ve bu tür giderlerin ödenmesine imkan tanınmaktadır.

MADDE 18.– 4876 sayılı Kanunun “Ödemelerde Gecikme” başlıklı 6 ncı maddesi ile; bu Kanun kapsamında başvuru süresi içinde peşinatını (TKK’ya kullandırılan kredilerde 2003 yılı Ekim ayı sonuna kadar ilk taksit tutarını) eksiksiz yatırmak suretiyle borcu yeniden yapılandırılan borçluların ödemeleri gereken vadeden sonraki doksan gün içinde, ilgili her ay için bir önceki ay DİE tarafından ilan edilen tarımsal TEFE artış oranlarının beş puan fazlası ile ödenmesi durumunda bu Kanun hükümlerinden yararlanılmaya devam olunacağı aksi durumda yeniden yapılandırma iptal edilerek, Banka veya TTK mevzuatı doğrultusunda borcun tamamının muaccel olacağı öngörülmüştür.

Ancak, söz konusu hüküm uyarınca borcu yeniden yapılandırılan borçluların ödemeleri gereken taksit tutarlarını vadesinde ödememeleri ya da eksik ödemeleri halinde, ödenmemiş olan tutarların vadeden sonraki doksan gün içinde ödenmesi durumunda, öngörülen gecikme tutarının üreticilerin ödeme gücünü zorlaması nedeniyle 4876 sayılı Kanunun 6 ncı maddesi metninde değişiklik yapılarak ödemelerde kolaylık sağlanması amaçlanmıştır.

MADDE 19.– Anayasa Mahkemesinin 22/1/2004 tarihli ve 2003/41 Esas, 2004/4 Karar sayılı Kararı göz önünde bulundurularak düzenleme yapılmakta ve kamu mali niteliğindeki taşınmaz mal ve sair varlıklar işleten veya kullanan ve finansman durumları uygun olan kamu iktisadi teşebbüsleri ve kamu şirketlerinin hasılatından, bu kullanım karşılığı bir bedelin bütçeye gelir kaydedilmesi; bedel tahsil edilecek kurum ve kuruluşlar ile hasılat payı oranlarının ve hasılat paylarının zamanında yatırılmaması durumunda ödenecek zam oranının Bakanlar Kurulunca belirlenmesi öngörülmektedir.

MADDE 20.– 10/7/2004 tarihli ve 5216 sayılı Büyükşehir Belediye Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (e) bendinde yer alan ve 9/7/2004 tarihli ve 5215 sayılı Belediye Kanununun 68 ve 72 nci maddesi olarak atıf yapılmış olan hükümler, Türkiye Büyük Millet Meclisinde görüşülmesi sırasında madde eklenmesi ve çıkarılması sonucunda 7/12/2004 tarihli ve 5272 sayılı Belediye Kanununun 67 ve 73 üncü maddelerin kaymış olması nedeniyle söz konusu atıfların ilgili hükümlere yapılmasının sağlanması amacıyla bu değişiklik yapılmaktadır.

MADDE 21.– İlgili kanunlar uyarınca verilen adli ve idari para cezaları genellikle her yıl yeniden değerlendirme oranında artırılarak uygulanmaktadır. Bu uygulama sonucu, para cezalarının hesaplanmasında bir Yeni Türk Lirasının altında değerler ortaya çıkmakta, bu durum ise uygulama sorunlarına sebebiyet vermektedir. Uygulamada meydana gelen hesaplama ve tahsilat sorunlarını gidermek amacıyla maddeye önerilen fıkra eklenmektedir.

MADDE 22. – 178 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 10 uncu maddesinin 21/9/2004 tarihli ve 5234 sayılı Kanunun 10 uncu maddesiyle değişik (p) bendine göre Devlet memurları ve diğer kamu görevlileri ile bunların emekli, dul ve yetimlerinin (bakmakla yükümlü oldukları aile fertleri dahil) tedavi kurum ve kuruluşlarında yapılan tedavilerine (diş tedavileri dahil) ilişkin ücretlerle sağlık kurumlarınca verilen raporlar üzerine kullanılması gerekli görülen ortez, protez ve diğer iyileştirme araç bedellerinin kurumlarınca ödenecek kısmını ve bu konuya ilişkin esas ve usulleri Sağlık Bakanlığının görüşünü almak suretiyle tespit etme konusunda Maliye Bakanlığı yetkili kılınmıştır.

Aynı maddenin mezkur Kanunla değişik (r) bendinde de, Devlet memurları ve diğer kamu görevlileri ile bunların emekli, dul ve yetimlerinin (bakmakla yükümlü oldukları aile

fertleri dahil) ayakta tedavileriyle ilgili ilaç kullanımında, gerektiğinde ilaçların eşdeğerlikleri dikkate alınarak tespit edilecek her türlü referans fiyatlar üzerinden bedellerinin ödenmesini sağlamak ve bu hususlara ilişkin esas ve usulleri Sağlık Bakanlığının görüşünü almak suretiyle tespit etme konusunda yine Maliye Bakanlığı yetkili kılınmıştır.

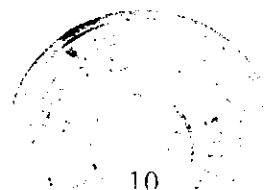
3816 sayılı Ödeme Gücü Olmayan Vatandaşların Tedavi Giderlerinin Yeşil Kart Verilerek Devlet Tarafından Karşılanması Hakkında Kanunda değişiklik yapan 14/7/2004 tarihli ve 5222 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle yeşil kart sahiplerinin ayakta tedavi nedeniyle kullanacakları ilaç bedellerinin de Devlet tarafından karşılanacağı hükmü getirilmiştir.

Maliye Bakanlığı uygulamada 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin yukarıda anılan hükümlerle kendisine verilen yetkiye dayanarak, Devlet memurları ve diğer kamu görevlileri ile emeklilerinin ve bunların bakmakla yükümlü oldukları aile fertlerinin tedavi kurum ve kuruluşlarında yapılan tedavileri kapsamında kullandıkları ortez, protez ve diğer iyileştirme araçları ile ayakta tedavileri kapsamında reçete edilerek kullandırılan ilaçlar nedeniyle çalıştıkları kurum, kuruluş veya bağlı oldukları sosyal güvenlik kurumlarının yapılan ödemelerin miktarını ve koşullarını Sağlık Bakanlığının görüşünü alarak belirlemektedir.

Madde ile, 178 Sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 10 uncu maddesinin (p) ve (r) bentlerine yapılan ilaveyle; uygulama birliğini de temin etmek bakımından, faal durumdaki Devlet memuru ve diğer kamu görevlileri ile sosyal güvenlik kurumlarından tedavi yardımı alan emekliler ve bunların bakmakla yükümlü oldukları aile fertlerinde olduğu gibi, yeşil kart sahiplerinin de ayakta tedavi kapsamında kullandıkları ortez, protez ve diğer iyileştirme araçları ile ilaç bedellerinin ödenmesine ilişkin usul ve esasları belirleme hususunda Maliye Bakanlığının yetkili kılınması amaçlanmaktadır.

MADDE 23.- 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararname uyarınca ihdas edilen veya değiştirilen kadroların kullanımı hususundaki tereddütlerin giderilmesi amacıyla düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 24.- 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin (KHK) 38 inci maddesinde, bu KHK kapsamındaki teşebbüs, müessese, bağlı ortaklık, işletme, işletme birimlerinin ve iştiraklerinin tasfiye, devir, satış, kiralama ve işletme haklarının verilmesinin 4046 sayılı Kanuna göre yapılacağı düzenlenmiştir. Ancak, uygulamada bazı kamu iktisadi teşebbüslerinin (KİT) bazı işletmelerinin, işletme birimlerinin veya varlıklarının hizmetin bir bütün olarak sunulması nedeniyle KİT'lerden ayrılarak özelleştirme programına alınması ve özelleştirilmesi mümkün olmadığından, kamu hizmetlerinin yerine getirilmesinde aksaklıklarla karşılaşılacaktır. Ayrıca, atıl gayrimenkullerin değerlendirilerek şirketlere finansman sağlanması mümkün olmasına rağmen mevcut mevzuat ile bu yapılamamaktadır. Bu nedenle, piyasa koşullarında hizmet sunmak zorunda kalan bu işletmelerin faaliyetlerinin aksamaması, kamu kaynaklarının etkin şekilde kullanılabilmesi ve kamu yararının korunması açısından söz konusu değişikliğin yapılmasına gerek duyulmuştur. Böylece yapılan değişiklik ile özelleştirme programında olmayan KİT'lerin bir kısım işletmelerinde piyasa şartları çerçevesinde özel sektör eliyle sunulması gerekenlerin özel sektör eliyle yapılmasına imkan sağlanarak kamu kaynaklarının etkin kullanımı ile atıl gayrimenkullerin satılarak KİT'lerin finansman ihtiyacının karşılanması mümkün hale getirilmektedir.

MADDE 25.- 1/12/1995 tarihli ve 95/7621 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ekinde yürürlüğe konulan "Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Ödenecek Telif ve İşlenme Ücretleri Hakkında Yönetmelik" kapsamına dahil kurumların telif ücretleri ile ilgili hukuki dayanakları tereddütlerini gidermek, uygulamada yol göstermek, kültürel ve bilimsel faaliyetleri desteklemek üzere düzenleme yapılmaktadır.

Ayrıca, ek 1 inci maddeye göre çıkarılacak yönetmelikler yürürlüğe girinceye kadar mevcut yönetmeliğin uygulanmasına devam edilmesi ve yasal boşluk doğmaması amaçlanmaktadır.

MADDE 26.- Ülkemiz, 2003, 2004 ve 2005 yıllarında Avrupa Hava Seyrüsefer Emniyeti Teşkilatına (Eurocontrol) üye 34 ülke içerisinde hizmet birim sayısı baz alındığında 6 ncı sırada bulunmakta iken, personel maliyetleri sıralamasında en son sıralarda yer almaktadır. Örneğin 2003 yılı kesinleşen maliyet rakamlarına bakıldığında, diğer teşkilat üyesi ülkelerin toplam maliyetler içerisindeki personel harcamalarının payı yaklaşık %44 - %80 aralığında seyrederken, bu oran ülkemizde %26-%30 aralığında bulunmaktadır. Verilen hizmet birim sayısı ile birim fiyatlar kıyaslandığında, Ülkemiz hava sahasının çok ucuz kullanıldığı görülmektedir. Birim fiyatların maliyet unsurları içerisindeki kalemler dışında başka türlü artırılması da mümkün bulunmamaktadır.

Halen Ülkemizin birim fiyatı 30 Euro civarında bulunmaktadır. Hizmet birim sayısı 2003 yılı baz alındığında, 2004 yılı için %11 artış göstermiştir. 2005 yılı için öngörülen artış ise %15 civarında olacaktır. Toplam maliyet, hizmet birim sayısına bölünerek birim fiyat tespit edildiğinden bu artış sonucunda, ülkemiz hava sahası daha da ucuz kullanılmış olacaktır.

DHMI'de seyrüsefere direkt hizmet veren personelin maliyetinin tamamı, endirekt hizmet veren personelin maliyetlerinin büyük bir kısmı milli maliyet tabanına yansıtılmakta olup, geriye kalan az sayıda personelin maliyetleri ise milli maliyet tabanına yansıtılmamaktadır. Ancak; Kuruluş, ana statüsü gereğince seyrüsefer (en-route) ve meydan işletmeciliği (airport) hizmetlerini bir arada yürüttüğünden, belirli bir zaman diliminde hangi personelin hangi alana hizmet verdiği hususunu kesin olarak belirlemenin güçlüğü dikkate alınarak, söz konusu artışın maddede belirlenen oranlar dahilinde DHMI personelinin tümünü kapsayacak şekilde uygulanması adil olacaktır. Devlet Hava Meydanları İşletmesi Genel Müdürlüğü personeline yapılacak olan artışın büyük bir kısmı, maliyet dönüşüm prensibine uygun olarak Ülke bütçemize yük getirmeden kullanıcılardan tahsil olunacak ve Ülkemize döviz girdisi sağlanmış olacaktır.

Bu artışın yapılmaması ülkemize girmesi için hiçbir engel bulunmayan dövizin geri çevrilmesine neden olacaktır

MADDE 27.- Eğitim kurumlarından ve özellikle yükseköğretim kurumlarından mezun olan genç ve nitelikli kişilerin sayısının artmasına rağmen, kamu kurum ve kuruluşlarının personel alımlarının oldukça kısıtlı olması ve işsizlik sorununun yoğun olarak yaşandığı bu dönemde, tercihini emeklilik yönünden yapmış ve emeklilik haklarını elde etmiş kişilerin tekrar kamuda istihdamının önlenmesi öngörülmektedir.

MADDE 28.- Kamu hizmetlerinin etkinliği ve verimliliğini artırmaya yönelik olmak üzere konsolide bütçeye dahil daire ve idarelerin teşkilat yapıları ile hizmet amaçlarına uygun olarak personel dağılımının belirlenmesi, bu yönde yapılacak çalışma sonucunda ihtiyaç

fazlası olduğu saptanan personelin ihtiyacı olan diğer kurumlara nakledilmesine ilişkin esas ve usullerin tespiti konusunda Devlet Personel Başkanlığının bağlı olduğu Bakan ile Maliye Bakanına yetki verilmesi öngörülmektedir.

MADDE 29. – T.C. Devlet Demiryolları İşletmesi Genel Müdürlüğü mülkiyetinde bulunan atıl durumdaki taşınmazların satışı veya devri suretiyle elden çıkarılarak bu şekilde elde edilen kaynakların finansman sıkıntısı içindeki kuruluşun yeni demiryolları projesi ile mevcut demiryollarının bakımı ve onarımı ile iyileştirilmesinde kullanılması amaçlanmıştır.

MADDE 30.– a) Kanun metninde yer alan “herhangi bir kısıtlamaya tabi tutulmaksızın öncelik ve ivedilikle ve ödeme emri beklenilmeksizin ödenir.” hükmü, ödeneklerin kanunlar çerçevesinde tahsisini ve harcanmasını öngören bütçe prensibine aykırı olmakta, bütçe disiplinini de bozmaktadır. Madde ile diğer tüm ödemelerde olduğu gibi, hastane ödemelerinde de ödeneksiz harcama yapılması imkanı ortadan kaldırılmaktadır.

b) 7/5/2004 tarihli ve 5170 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi Hakkında Kanunun 9 uncu maddesiyle, Devlet Güvenlik Mahkemelerinin kuruluş dayanağını oluşturan Anayasanın 143 üncü maddesi yürürlükten kaldırıldığından, 16/6/2004 tarihli ve 5190 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununda Değişiklik Yapılması ve Devlet Güvenlik Mahkemelerinin Kaldırılmasına Dair Kanunla Devlet Güvenlik Mahkemeleri kaldırılmış olup, bu düzenlemeye paralel olarak 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 31 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Devlet Güvenlik ve” ibaresinin yürürlükten kaldırılmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

c) Bilindiği üzere, 4572 sayılı Tarım Satış Kooperatif ve Birlikleri Hakkında Kanun 16/6/2000 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Anılan Kanunun 1 inci maddesinde, tarım satış kooperatif ve birliklerinin yeniden yapılanması için yasal bir çerçeve oluşturarak bu kuruluşları etkin ve sürdürülebilir bir şekilde özerk ve mali yönden bağımsız kılmak Kanunun amaçları arasında sayılmış; geçici 1 inci maddesinin (D) fıkrasında, kooperatif ve birliklerin yeniden yapılandırılması, ekonomik etkinlik ve verimlilik ilkeleri çerçevesinde faaliyetlerini sürdürebilir bir yapıya kavuşturulabilmesi ve bu amaçla alınması gereken tedbirlerin belirlenmesi konularında çalışma, inceleme ve önerilerde bulunmak üzere Yeniden Yapılandırma Kurulunun oluşturulacağı hüküm altına alınmış ve Kurulun görev süresi “kurul üyelerinin atanmalarına ilişkin Bakanlar Kurulu Kararının Resmi Gazetede yayımlandığı tarihten itibaren en çok dört yıl” olarak belirlenmiştir.

Kooperatif ve birliklerin yeniden yapılandırılması bileşenini de içeren Tarım Reformu Uygulama Projesi faaliyetlerinin finansmanı için Dünya Bankasından sağlanan krediye ilişkin 4631-TU sayılı İkraz Anlaşması ise 13/7/2001 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Ayrıca, Anlaşmanın 2 nci maddesinde, kredinin kapanış tarihi 31/12/2005 olarak belirlenmiş olup bu tarihin uzatılması, buna bağlı olarak kooperatif ve birliklere ilişkin yeniden yapılandırma sürecinin de uzaması söz konusudur.

4572 sayılı Kanunun anılan hükmü çerçevesinde Yeniden Yapılandırma Kurulunun görev süresi 6/1/2005 tarihinde dolacak olup, bütçesi İkrazdan karşılanan kooperatif ve birliklere ilişkin yeniden yapılandırma faaliyetlerine ise devam olunacaktır.

İkraz Anlaşmasının 4572 sayılı Kanundan bir yıl sonra yürürlüğe girmesi, ayrıca kredinin kapanış tarihinin bir yıl ertelenecek olması kooperatif ve birliklere ilişkin yeniden yapılandırma sürecini yürüten Yeniden Yapılandırma Kurulunun görev süresi ile kredinin

kapanış tarihinin birbirinden farklı olmasına sebebiyet vermiş; bu bağlamda, Kurulun görev süresini düzenleyen söz konusu fıkranın madde metninden çıkartılması ihtiyacı hasıl olmuştur.

d) 383 sayılı KHK'nin 10 uncu maddesinin (e) bendinde "Bölgede her ölçekteki planlarla günübirlik alan olarak ilan edilen özel mülkiyet dışındaki alanların ve kumsalların irtifak hakkı Başkanlığa geçer. Başkanlık bu yerleri işletir veya işletilmesini sağlar." hükmü yer almaktadır. Düzenleme ile 3621 sayılı Kıyı Kanunu gereğince özel mülkiyet konusu olması mümkün olmayan kıyı alanları ile özel mülkiyet dışındaki (Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yerler) diğer alanların irtifak hakkının Başkanlığa geçeceği belirtilmektedir.

İrtifak hakkı sınırlı bir ayni hak olup 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun 779 ve devamı maddelerinde düzenlenmiştir. Esas olarak özel mülkiyete konu taşınmazlar üzerinde bir başka taşınmaz veya kişi lehine tesis edilebilen irtifak hakkının kurulması için tapu kütüğüne tescil şarttır.

Anayasanın 43 üncü maddesi ile 3621 sayılı Kıyı Kanununun 5 inci maddesinde de; kıyıların Devletin hüküm ve tasarrufu altında, herkesin eşit ve serbest olarak yararlanmasına açık olduğu, kıyı ve sahil şeritlerinden yararlanmada öncelikle kamu yararının gözetileceği hüküm altına alındığından ve ayrıca bu yerler tapuya tescil edilemeyeceğinden, kıyıların özel mülkiyete konu hale getirilmesi ve kıyılarda gerçek veya özel hukuk tüzel kişileri lehine irtifak hakkı tesisi mümkün bulunmamaktadır.

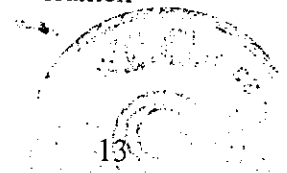
Ayrıca, Maliye Bakanlığının teşkilat ve görevlerini düzenleyen 13/12/1983 tarihli ve 178 sayılı KHK'nin 13 üncü maddesinde; Hazinesin özel mülkiyetinde ve Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmazların yönetimine ilişkin hizmetlerin, gerektiğinde diğer kamu kurum ve kuruluşları ile işbirliği yaparak Maliye Bakanlığınca yürütüleceği hüküm altına alındığından, Maliye Bakanlığınca (Milli Emlak Genel Müdürlüğü) bu taşınmazların kiraya verilmesi işlemleri, 2886 sayılı Devlet İhale Kanununun "Kapsam" başlıklı 1 inci maddesi uyarınca, bu Kanunda belirtilen ihale yöntemleri ile yapılmaktadır.

Dolayısıyla 383 sayılı KHK'nin 10 uncu maddesinin (e) bendi, Anayasanın 43 üncü maddesi hükmüne, 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu hükümlerine, kıyılarla ilgili özel düzenlemeyi içeren ve özel kanun olan 3621 sayılı Kıyı Kanununa ve ayrıca, Devlete ait taşınmazların idaresine ait usul ve esasları düzenleyen 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine uygun olmadığından yürürlükten kaldırılması gerekmektedir.

Ayrıca 383 sayılı KHK'nin 10 uncu maddesinin (c) bendinde yer alan "bu konuda ilgililere taşınmaz mal tahsisine" ibaresi, 13 üncü maddesinin (h) bendinde yer alan ", bu zonlar içinde bulunan planlarla fonksiyon getirilen kamu mülkiyetindeki alanların işletilmesini" ibaresi 178 sayılı KHK ile Maliye Bakanlığına verilmiş görevlerle mükerrerlik teşkil ettiğinden yürürlükten kaldırılmaktadır.

e) 28/12/2004 tarihli ve 5277 sayılı 2005 Mali Yılı Genel Bütçe Kanununun ilgili yerlerine taşınan hükümleri yürürlükten kaldırılmaktadır.

f) 5434 sayılı Kanunun bazı maddelerinde sonradan yapılan değişiklikler ya da Kanuna ilave edilen yeni maddeler sebebiyle uygulanma imkanı kalmadığı halde yürürlükten

kaldırılmamış olan maddeler ile uygulanma süresi bitmiş olan maddelerin yürürlükten kaldırılarak uygulamadaki karışıklıkların önlenmesi amaçlanmaktadır.

GEÇİCİ MADDE 1. – Bilindiği üzere Toprak Mahsulleri Ofisi (TMO) tarafından alınan ürünlerin yurt içi satış, dahilde işleme, ihracat ve ithalatından doğan zararlar her yıl istihsal edilen hububat alım ve satımı hakkında Bakanlar Kurulu kararları ile görev zararı olarak Hazinece ödenmektedir.

2002 yılından sonraki alım kampanyalarında, TMO'nun dönem görev zararları içinde önemli bir yer tutan yurt içi hububat satışlarından dolayı görev zararı oluşmamaktadır. Ancak, Kuruluşun 2000 yılı alım kampanyasının finansmanında kullanmış olduğu 500 Milyon EURO tutarındaki kredinin faiz giderleri görev zararı olarak maliyetlere yansıtılmakta olup, söz konusu borç gerek TMO'yu gerekse Hazineyi mali açıdan olumsuz yönde etkilemektedir. Ancak, vadesi 13/6/2005 tarihine ertelenen söz konusu borcun 2005 yılı içinde Kuruluşça ödenmesi mümkün bulunmamaktadır.

Diğer taraftan TMO'nun çeşitli kararlar nedeniyle Hazineden olan görev zararı ve sermaye alacağı toplamının 935.415.760 Milyon TL'ye ulaşması beklenilmekte olup, Kuruluşun sermayesinin artırılması durumunda toplam alacak tutarının 1.000.000.000 Milyon TL'yi aşması öngörülmektedir.

Yapılan düzenleme ile; TMO'nun kendi kaynakları ile ödemesi mümkün bulunmayan 500 Milyon EURO tutarındaki kredi borcunun, görev zararı alacakları ve ödenmemiş sermaye alacakları ile mahsup edilmesi öngörülmektedir.

Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş Genel Müdürlüğüne (TŞFAŞ), şeker ihracı ve dahilde işleme rejimi kapsamında yaptığı şeker satışlarından doğan zarar görev zararı olarak Hazinece karşılanmaktadır. TŞFAŞ'nin çeşitli kararlar uyarınca Hazineden görev zararı ve sermaye alacağı toplamı 518.407.288 Milyon TL'ye ulaşmaktadır.

TŞFAŞ'nin ürün alım finansmanı amacıyla 5 yıl vadeli olarak kullanmış olduğu 275 Milyon EURO tutarındaki Hazine Devirli kredinin vadesi 14/4/2005 tarihinde sona ermekte olup, söz konusu borcun yıl içinde Kuruluşça ödenmesi mümkün bulunmamaktadır.

Yapılan düzenleme ile; TŞFAŞ'nin kendi kaynakları ile ödemesi mümkün bulunmayan 275 Milyon EURO tutarındaki kredi borcunun, görev zararı alacakları ve ödenmemiş sermaye alacakları ile mahsup edilmesi öngörülmektedir.

GEÇİCİ MADDE 2. – 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye tabi bir Kamu İktisadi Teşebbüsü olan ve tekel konumunda hizmet vermekte bulunan TCCD Genel Müdürlüğünün gelirleri giderlerini karşılayamamakta ve bütçe imkanlarının kısıtlı olması nedeniyle kuruluşa sadece maaş ve ücret ödemeleri için sermayesine mahsuben kaynak aktarılmaktadır.

Faaliyetlerini etkin bir şekilde yürütmekle yükümlü olan Kuruluş, mevcut durumu itibariyle bu görevini yerine getirememektedir. Demiryolu ulaşımının sağlandığı hatların fiziki standartlarının yükseltilmesi, güvenliği, taşımacılığın gereği olan yol yenileme çalışmaları için gerekli olan ray alımı, araç temini gibi yıllık yatırım programında yer alan ve önceliği bulunan projelerinin gerçekleştirilmesi de gerekli görülmektedir.

GEÇİCİ MADDE 3. – Bilindiği üzere, TCDD Genel Müdürlüğü 233 sayılı KHK hükümlerine tabi bir Kamu İktisadi Kuruluşu olup, tekel konumunda hizmet vermektedir. Kuruluşun finansman yapısını düzeltmek, etkin bir ticari işletmecilik yapmasını sağlamak üzere başlatılan yeniden yapılanma çalışmaları uygulamaya aktarılamadığından TCDD, zararlılıktan ve finansal darboğazdan kurtarılarak karlı ve verimli işletmecilik gösterecek bir yapıya kavuşturulamamıştır.

Yol, bakım ve onarım giderleri karşılığı olarak Ulaştırma Bakanlığı Bütçesine konulan ödenek tutarları yapılan harcamaları karşılamaktan çok uzaktır. Nitekim 2002 yılında 134 trilyon TL harcama yapılmasına karşılık, Bakanlığın bütçesine 15 trilyon TL ödenek konulabilmiş ve bu tarihten sonrada bütçe kısıntıları nedeniyle hiç bir ödenek tahsis edilememiştir.

Diğer taraftan, Kurumun içinde bulunduğu finansman açığının yüksek boyutlarda olması nedeniyle kanuni kesinti borçları (stopaj gelir vergisi, Emekli Sandığı kesenek ve karşılıkları ile SSK prim ve karşılıkları) ile yurtdışı kredilerden doğan ve Hazineye ödenmesi gereken dış kredi borçları vadelerinde ödenmemekte ve buna paralel olarak da aylık olarak yürütülen gecikme zammı ve faizler nedeniyle borç miktarları her geçen gün artmaktadır.

Bu itibarla, Kurum vergi borçları nedeniyle icrai takibe uğradığından cüz'i miktarlardaki gelirleri üzerinden de herhangi bir tasarruf imkanında bulunamamaktadır.

Bu nedenle;

a) TCDD Genel Müdürlüğünün vergi borçlarının, Ulaştırma Bakanlığı bütçesinden alması gereken yol bakım ve onarım giderleri karşılığı tutarlarına mahsup kabul edilerek,

b) TCDD Genel Müdürlüğünün prim ve benzeri borçlarının; T.C. Emekli Sandığı Genel Müdürlüğüne Maliye Bakanlığının 2005 yılı bütçesinin 12.01.31.00-10.9.9.03-1-05.1 tertibinde yer alan ödenekten, Sosyal Sigortalar Kurumuna Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının 2005 yılı bütçesinin 18.67.00.00-10.9.9.01-1-05.2 tertibinde yer alan ödenekten, alacaklarına mahsuben ödeme yapılarak,

silinmesi amaçlanmaktadır.

GEÇİCİ MADDE 4. – Özelleştirme Yüksek Kurulunun 5/2/2001 tarihli ve 2002/06 sayılı Kararıyla Özelleştirme kapsamına alınan, 5/2/2001 tarihli ve 2002/06 sayılı Kararı ile de Özelleştirme stratejisi yeniden tespit edilen Tekel'in vergi borçlarının tasfiyesine yönelik olarak hazırlanan bu madde 2003 ve 2004 Mali Yılı Bütçe Kanunlarında yer almıştır. Söz konusu hükümler çerçevesinde Tekel'in 31/12/2002 tarihi itibarıyla vadesi geldiği halde ödenmemiş ve Maliye Bakanlığına bağlı vergi dairelerince takip ve tahsil edilen her türlü vergi, fon ve pay borçları ile bu borçlarına (özel tüketim vergisi hariç) ilişkin gecikme zammı ve faizleri aynı tarih itibarıyla dondurulmuş olup, bu tutardan öncelikle Tekel'in Hazineden olan görev zararı alacakları terkin edilmiş, kalan tutardan ise Tekel'e ait olup Kamu kuruluşlarınca ihtiyaç duyulan taşınmazlardan Maliye Hazinesi adına tescil edilmiş olanların bedelleri terkin edilmektedir. Bu aşamada kamu kuruluşlarınca ihtiyaç duyulan çok sayıda gayrimenkulün alım işlemlerinin halen devam etmesi nedeniyle, bakiye borç tutarından öncelikle bu taşınmazların bedellerin terkin edilmesi, kalan tutarların ise Tekel'in 31/12/2004 tarihi itibarıyla doğması muhtemel görev zararlarına mahsup edilmesi şeklinde uygulamanın sürdürülmesi gerektiği dikkate alındığında, uygulamanın 31/12/2002 tarihi itibarıyla

dondurulan borçlar tasfiye edilinceye kadar sürdürülebilmesi açısından anılan maddeye ihtiyaç duyulmaktadır.

GEÇİCİ MADDE 5. – 457 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye eklenen ek geçici madde, 458 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa eklenen ek geçici madde ve 459 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanununa eklenen ek geçici madde hükümlerinden (kazanılmış hak aylıkları ile emekli keseneklerine esas aylıkları bir defaya mahsus olmak üzere bir üst derecenin aynı kademesine yükseltilmesi) yararlanmamış olanlardan bu maddenin yürürlüğe gireceği tarihte görevde bulunanlar ile bunlardan bu maddenin yürürlüğe gireceği tarihten önce emekli, adi malullük, vazife malullüğü aylığı bağlananlar ile dul ve yetim aylığı alanlar hakkında da uygulanması amaçlanmıştır.

GEÇİCİ MADDE 6.– 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kanunun “Devlet borçlarının bütçeleştirilmesi, muhasebeleştirilmesi ve raporlanması” başlıklı 14 üncü maddesinin altıncı fıkrasında “... Bu kapsamda genel ve katma bütçeli kuruluşlar tarafından proje kredisi olarak kullanılacak her türlü imkânın, kullanımdan önce bütçeleştirilmesi esastır. Ayrıca, konsolide bütçe dışındaki kuruluşlar tarafından proje kredisi olarak kullanılacak her türlü imkanın kullanımdan önce kuruluşların kendi bütçeleri ve muhasebe sistemleri içinde ödenek ve gider kaydedilmesi esastır.” hükmü yer almaktadır.

Ancak, söz konusu maddeye göre Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün 2004 yılı yatırım programında enerji sektöründe yer alan Ilısu ve Yusufeli Baraj ve HES projelerine sözleşme gereği ödenmesi gereken 311.317.000 ABD Doları karşılığı %15 tutarındaki avans ödemesi 2005 yılında yapılacağından özellikle İkili İş Birliği çerçevesinde kredili yürütülen ve yürütülecek olan projelerde ödenek darboğazına sebep olacaktır.

Bu itibarla avans ödemelerinin mahsubunun 1 yıl içerisinde yapılması mümkün olmamakta ve avansın geri dönüşü yıllara sari kalmaktadır. Buna göre, avansın verildiği yılın ödeneğinden kullanılmaması, bunun yerine mahsubu yapıldıkça yılı ödeneğinden karşılanması uygulamasının getirilmesi ile ödenek darboğazının da aşılacağı aşıkardır. Düzenleme bu amacı sağlamaya yöneliktir.

MADDE 31. - Yürürlük maddesidir.

MADDE 32. - Yürütme maddesidir.

**DEVLET MEMURLARI KANUNU VE TÜRKİYE CUMHURİYETİ EMEKLİ
SANDIĞI KANUNU İLE DİĞER BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE
KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN
TASARISI**

MADDE 1.- 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Kanunun;

a) 4 üncü maddesinin (B) fıkrasının ikinci paragrafına “Bunlara ödenebilecek ücretlerin üst sınırları” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile verilecek iş sonu tazminatı miktarı, kullanılacak izinler ve bu hususlara ilişkin esas ve usuller” ibaresi eklenmiştir.

b) 202 nci maddesinin ikinci fıkrasına “50 gösterge rakamının” ibaresinden sonra gelmek üzere “(72 nci ay dahil olmak üzere 0-6 yaş grubunda yer alan çocuklar için bir kat artırımlı)” ibaresi eklenmiştir.

c) 207 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “75” gösterge rakamı “1000” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 2.- 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Kanunun;

a) 40 ıncı maddesinin birinci fıkrası ile (b) ve (d) fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İştirakçilerin görevleri ile ilişkilerinin kesilmesini gerektiren yaş haddi 65 yaşını doldurdukları tarihtir. 43 üncü maddede yazılı olanlar dışında, hizmet süreleri ne olursa olsun 61 yaşını dolduranlar hakkında da kurumlarınca yaş haddi uygulanabilir. 65 yaşını dolduranların açıktan veya naklen atamaları yapılamaz.”

“b) Üniversite öğretim üyelerinin görevleri ile ilişkilerinin kesilmesini gerektiren yaş haddi 67 yaşını doldurdukları tarihtir.”

“d) (b) fıkrasında belirtilen görevlere 67 yaşını, (ç) fıkrasında belirtilen görevlere ise hizalarında gösterilen yaş hadlerini doldurmuş bulunanlar açıktan veya naklen atanamazlar.”

b) 44 üncü maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sandığa tabi göreve atandıkları tarihten önce malül sayılmayı gerektiren hastalık veya sakatlığı olduğu belirlenenlerle, talim, manevra, seferberlik veya harp dolayısıyla vazifeleriyle ilgileri kesilmeksizin silah altına alınanlardan malüllükleri asıl vazifelerini yapmaya mani olmayanlar hakkında bu Kanunun malüllüğe ilişkin hükümleri uygulanmaz.”

c) 75 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kendisinden aylık bağlanacak olanların ölüm tarihinde evli bulunmayan kız çocuklarından; herhangi bir sosyal güvenlik kurumuna (506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun geçici 20 nci maddesi kapsamında bulunan sandıklar dahil) tabi çalışmadığı gibi, herhangi bir sosyal güvenlik kurumundan (506 sayılı Kanunun geçici 20 nci maddesi kapsamında bulunan sandıklar dahil) gelir veya emekli, dul ya da yetim aylığı almaya da hak kazanmamış ya da bunlara hak kazanmış olmakla birlikte bu hakkından vazgeçtiğini yazılı

olarak belgelendirmiş olanlara, bu durumları devam ettiği müddetçe aylık bağlanır. Bu fıkra düzenlenen aylığa hak kazanma şartları, ikinci ve üçüncü fıkra uyarınca bağlanacak aylıklarda da dikkate alınır.”

d) 89 uncu maddesi yürürlükten kaldırılarak Ek 20 nci maddesi metni 89 uncu madde metni olarak işlenmiştir.

e) 93 üncü maddesine (ç) fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki (d) fıkrası eklenmiştir.

“d) 75 inci madde uyarınca aylık almakta iken aylık bağlanmasına ilişkin şartları kaybeden kız çocukların,”

f) 108 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“4857 sayılı İş Kanununun 39 uncu maddesi uyarınca 16 yaşından büyük işçiler için tespit edilen asgari ücretin net tutarından daha az aylık geliri olup, kendisini ve Türk Medeni Kanunu hükümlerine göre bakmaya mecbur olduğu ailesi fertlerini geçindirmeye yetecek kadar malı da (para veya o mahiyetteki kıymetler dahil) olmayanlar bu Kanunun uygulanmasında muhtaç sayılırlar.”

g) Ek 19 uncu maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ülkemiz ile diğer ülkeler arasında yapılan sosyal güvenlik anlaşmaları gereğince bağlanan kısmi aylıklar için bu madde hükümleri uygulanmaz.”

h) Ek 26 ncı maddesine (e) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki (f) bendi eklenmiştir.

“f) Özelleştirilmeleri sonucu sermayesindeki kamu payı %50’nin altına düşen kuruluşlar ile satış veya devri yapılmış olan kuruluşlarda çalışmakta iken emekliye ayrılanların Özelleştirme İdaresi Başkanlığının,”

i) Ek 67 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Daha önce atanmış ya da seçilmiş oldukları kadro, görev veya aylık almış oldukları dereceler için belirlenmiş olan ek göstergelerden daha düşük ek gösterge ödenmesi gereken veya ek göstergesi olmayan bir kadro, görev veya dereceye atanan ya da seçilenler; daha önceden yararlanmış oldukları ek gösterge rakamı ile halen bulundukları kadro, görev veya dereceye ilişkin ek gösterge rakamı arasındaki farktan kaynaklanan kesenek ve karşılık tutarının tamamının aylıklarından kesilmesi suretiyle emeklilik açısından yüksek olan ek göstergeden yararlanmaya devam ederler. Bu Kanunun 12 nci maddesinin (II) numaralı fıkrasının (n) bendinde sayılanlar hariç, atandıkları veya seçildikleri kadro, görev ya da derecede en az altı ay görev yapmaksızın ek göstergesi daha düşük bir kadro, görev ya da dereceye atanan veya seçilenler hakkında bu fıkra hükümleri uygulanmaz.

Personel kanunlarında ya da aylık ödenmesine dayanak teşkil eden diğer kanunlarda kendileriyle eşit olarak ek gösterge verilmekte olan kadrolarda bulunanların yararlandıkları ek göstergelerden faydalanma imkanı da kalmayacak şekilde kadro unvanları personel kanunlarından ya da aylık ödenmesine dayanak teşkil eden diğer kanunlardan çıkarılan ve

yararlanacakları ek gösterge hakkında ayrıca bir düzenleme yapılmamış olan kadro unvanları üzerinden emekli, dul ve yetim aylığı bağlanmış olanlar ile bu durumda olup iştirakçiliği devam edenlere uygulanacak ek göstergeler; Devlet Personel Başkanlığının görüşü alınmak suretiyle Maliye Bakanlığı ile T.C. Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü tarafından birlikte belirlenir. İlgili kanunlarında ayrıca ek gösterge belirlenmek suretiyle ve bir kadro şartı aranmaksızın yürütülmesi öngörülen görevlere asaleten atanmış veya seçilmiş olanlar hariç olmak üzere, münhasıran kadrosu ihdas edilmemiş görevler için bu fıkra hükmü uygulanmaz ve bu şekilde yürütülen görevler için sonradan ihdas edilen kadrolar dikkate alınmaz.

Ek göstergeleri yukarıdaki fıkra uyarınca belirlenenlere, bu belirleme işleminden önce ödenmiş emekli, dul ve yetim aylıkları ile emekli ikramiyeleri için herhangi bir fark ödemesi yapılmaz.”

j) Ek 70 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde geçen “benzeri ödemeler toplamının” ibaresi, “benzeri ödemeler toplamına karşılık gelmek üzere,” şeklinde değiştirilmiştir.

k) Ek 71 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde geçen “özelleştirme programına alınan kuruluşlara atanانlarla,” ifadesi, “özelleştirme programına alınan kuruluşların bu Kanuna göre emeklilik hakkı tanınan kadro ve pozisyonlarına atanانlarla,” şeklinde değiştirilmiştir.

l) Ek 79 uncu maddesinin yedinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu maddeye göre yapılan ödemeler her hangi bir vergi ve kesintiye tabi olmayıp, faturası karşılığında Hazineden tahsil edilir.”

m) Geçici 218 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“Geçici Madde 219.- Bu maddenin yürürlük tarihinden önce 44 üncü madde gereğince haklarında malüllük hükümleri uygulananların hakları saklıdır.

Geçici Madde 220.- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce 75 inci madde uyarınca kız çocuklarına bağlanmış yetim aylıkları, bu maddenin yürürlük tarihinden önceki hak kazanma şartları çerçevesinde ödenmeye devam olunur. Ancak, bunlardan bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra yetim aylığı bağlanmasına ilişkin önceki şartları kaybetmeleri sebebiyle aylıkları kesilenlere yeniden aylık bağlanmasında 75 inci maddenin değiştirilen hükümleri uygulanır.

Geçici Madde 221.- Bu maddenin yürürlük tarihinden önce daha düşük ek göstergeli veya ek göstergesi olmayan bir kadro, görev ya da dereceye atanmış veya seçilmiş olanlar için ek 67 nci maddenin uygulanmasında, ek göstergeli veya yüksek ek göstergeli kadro, görev ya da derecede en az altı ay görev yapmış olma şartı aranmaz. Önceden yapılmış olan eşitlik işlemlerine dayalı olarak bağlanmış olan aylıklar ödenmeye devam olunur.”

MADDE 3.- 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Geçici Madde 4.- Yeni bir düzenleme yapılincaya kadar, 10/7/2004 tarihli ve 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununun geçici 2 nci maddesi uyarınca büyükşehir belediye

sınırlarında yapılan değişiklikler, 3 üncü maddenin (g) bendinin uygulanmasında dikkate alınmaz.”

MADDE 4.- 4/1/1961 tarihli ve 209 sayılı Kanunun;

a) 1 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Birinci basamak sağlık hizmeti sunan kuruluşlar da dahil olmak üzere Sağlık Bakanlığı kurum ve kuruluşları ile bağlı kuruluşlarına (Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdürlüğü hariç) verilen döner sermaye miktarı 3 katrilyon liradır.”

b) 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 3.- Bakanlık, birinci basamak sağlık hizmeti sunan kuruluşlar da dahil olmak üzere Sağlık Bakanlığı kurum ve kuruluşları ile bağlı kuruluşlarındaki (Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdürlüğü hariç);

- a) Muayene, teşhis, tedavi, laboratuvar, tetkik ve tahlil işlerini,
- b) Aşı, ilaç, serum, insan kanı ve kan ürünleri imâli ile istihsal veya imâl edilecek diğer maddeleri,
- c) Bastırılan veya yaptırılan her nevi evrak ve belgeleri,
- d) Trafik kazaları ile ilgili olarak özel veya 13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununa göre zorunlu sigortalı olan kişilere verilecek hizmetler ile sigortalı turistlere ve yabancı hastalara verilen sağlık hizmetlerini,
- e) Sağlık alanında verilecek kurs, eğitim, araştırma, yayın ve danışmanlık hizmetlerini,
- f) Diğer kamu ve özel sektör kuruluşlarının sağlık alanında sunduğu hizmetlere kredi notu verilmesini ve akredite edilmesini,
- g) Atölye, tamirhane ve depolarda gerçekleştirilen sağlık hizmetleriyle ilgili montaj, demontaj ve proje işlerini,
- h) Sağlık kurum ve kuruluşlarında üçüncü şahıslarca yapılacak sağlık alanı dışındaki tanıtım hizmetlerini,

Maliye Bakanlığınca yayımlanan yılları Bütçe Uygulama Talimatlarında yer alanlar hariç, 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu uyarınca belirlenen tarife üzerinden fiyatlandırmaya ve yukarıda belirtilen mal ve hizmetlerden elde edilecek gelirler ile sağlık kurum ve kuruluşlarına üçüncü şahıslarca yapılacak her türlü bağış ve yardımları döner sermayeye gelir kaydettirmeye yetkilidir.

Bakanlık, bu suretle elde edilecek döner sermaye gelirlerinden karşılanmak üzere döner sermaye işletmelerine;

- a) Her nevi tüketim maddeleri, tıbbî, cerrahî alet, malzeme, cihazlar, mefruşat ve demirbaş eşya satın alınması,
- b) Tamirat, tadilat, inşaat, tıbbî ve fennî tesisat ile kamulaştırma yaptırılması,
- c) İhtiyaç halinde hizmet satın alınması,
- d) Taşınır ve taşınmaz satın alınması, sınırlı ayni hak tesis edilmesi, kiralanması ve bunlara ilişkin her türlü giderin yapılması,
- e) Tamir, imal atölyeleri açılması ve bunlara sermaye tahsis edilmesi,
- f) Ambulans, cenaze arabası ve hizmet aracı satın alınması ile kiralanması veya hizmet satın alınması yoluyla temini ve bunlara ilişkin giderlerin yapılması,

g) Fiyatlandırılan mamullerin serbest piyasaya veya sair müesseselere intikal ettirilmesi ve buna ilişkin giderlerin yapılması,

h) Deneysel amaçlı ve hizmet gereği canlı hayvan beslenmesi ve bunların ürünlerinden faydalanılması ile zirai mahsullerden ihtiyaç görülenlerin yetiştirilmesi, bakımı ve satışına ilişkin giderlerin yapılması,

hususlarında yetki vermeye mezdur.

Bu Kanuna tabi döner sermayeli işletmeler, gerekli gördükleri hallerde sundukları hizmetleri, Bütçe Uygulama Talimatında belirlenen fiyatları aşmamak üzere belirleyecekleri fiyat üzerinden, birbirlerinden temin edebilirler.

Döner sermaye gelirlerinden, sağlık kurum ve kuruluşlarının hizmetlerini aksatmamak ve yılı yatırım programı ile ilişkilendirilmek kaydıyla, Sağlık Bakanlığınca belirlenen miktar; genel bütçe ödeneği ile devam etmekte olan kurum ve kuruluşun bina projelerinin tamamlanmasına yönelik inşaat işleri için harcanmak üzere ilgili saymanlığa aktarılır.

Döner sermayeli işletmelerin, tıbbî cihaz, tıbbî sarf malzemesi, ilaç ve büro malzemeleri gibi merkezî olarak satın alınmasında fayda görülen mal alımları ile hizmet alımları, bedelleri her döner sermaye işletmesinin kendi bütçesinden karşılanmak kaydıyla, toplu olarak yapılabilir. Bu durumda ita amirliği Sağlık Bakanlığınca belirlenir.

Döner sermayeli işletmeler, kullanmadıkları veya ihtiyaç fazlası olan mal ve demirbaşları bedelsiz veya tespit edilecek bedel üzerinden birbirlerine devredebilirler. Aynı il sınırları içerisindeki döner sermayeli işletmeler ariyet sözleşmesi ile birbirlerine mal verebilirler.”

MADDE 5.- 5/1/1961 tarihli ve 237 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin üçüncü fıkrasının (d) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki (e) bendi eklenmiştir.

“d) Ekonomik olmayan taşıtların ekonomik olanlarıyla değiştirilmesi,

e) Resmi taşıtları kullanabilecek kamu görevlilerinin belirlenmesi,

için gerekli esas ve usuller Bakanlar Kurulunca saptanır.”

MADDE 6.- 24/2/1968 tarihli ve 1005 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Milli Mücadeleye iştiraklerinden dolayı kendilerine İstiklal Madalyası verilmiş ya da 1950 Yılında Türk Tugayının Kore’ye ayak bastığı tarihten başlayarak 1953 yılında Pan-Munjon Ateşkes Anlaşmasına kadar olan dönem içerisinde Kore’de fiilen savaşa katılmış veya 1974 yılında Temmuz 1 inci ve Ağustos 2 nci Barış Harekatına Kıbrıs’ta fiilen görev alarak katılmış Türk Vatandaşlarıyla harp ve vazife malülleri ve bunların eşleri ile şehitlerin eşleri; Devlet Demiryollarının yurtiçi hatlarında, Denizyolları şehir hatlarında, belediyelere, belediyeler tarafından kurulan şirketlere ya da belediyeler tarafından yetki verilen özel şahıs veya şirketlere ait şehiriçi toplu taşıma araçlarında ücretsiz olarak seyahat ederler. Bu Kanunun 1 inci maddesine göre kendilerine aylık bağlanan dul eşler de bu haklardan yararlanır.”

MADDE 7.- 29/8/1977 tarihli ve 2108 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu gösterge rakamını, muhtarlıkların bulunduğu yerleşim biriminin idari yapısı ve nüfusu gibi kriterleri ayrı ayrı veya birlikte dikkate almak suretiyle İçişleri Bakanlığının görüşü ve Maliye Bakanlığının teklifi üzerine bir katına kadar farklı olarak belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

MADDE 8.- 11/10/1983 tarihli ve 2914 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan; “aşağıda belirlenen” ibaresi “Maliye Bakanlığının görüşü üzerine Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenen” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 9.- 13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Ek Madde 14.- Buluntu olması nedeniyle veya bu Kanun hükümleri gereğince trafikten men edilerek alıkonulan, ancak sahipleri tarafından 6 ay içinde teslim alınmayan veya aranmayan araçlar Hazinece satılarak, bedelleri emanet hesabına alınır. Satıldığı tarihten itibaren 5 yıl içinde müracaat halinde emanet hesabındaki bedeller, işlemler sırasında yapılan masraflar düşüldükten sonra ilgililerine iade edilir. 5 yıl içinde herhangi bir müracaatın olmaması halinde söz konusu bedeller Hazineye irat kaydedilir.”

MADDE 10.- 4/11/1983 tarihli ve 2942 sayılı Kanuna aşağıdaki madde eklenmiştir.

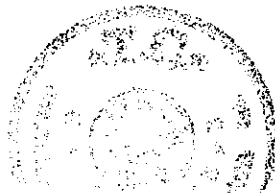
“Ek Madde 1.- Genel bütçeye dahil daireler, katma bütçeli idareler ve T.C. Devlet Demiryolları Genel Müdürlüğü tarafından, bu Kanun hükümleri uyarınca kamulaştırılan taşınmazların sahiplerine kabul etmeleri halinde, kamulaştırma bedeli yerine Hazineye ait taşınmazların satış işlemlerinde ödeme aracı olarak kabul edilmek üzere, taşınmazın bedelini gösteren ve üçüncü kişilere devredilebilen bir belge verilebilir.

Belgenin işleme tâbi tutulacağı tarihteki bedeli, belgede yazılı bedele belgenin düzenlendiği tarihten itibaren kanunî faiz uygulanmak suretiyle tespit edilir.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin esas ve usulleri belirlemeye Maliye Bakanı yetkilidir.”

MADDE 11.- 2/3/1984 tarihli ve 2985 sayılı Kanunun ek 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrasındaki “veya Sosyal Sigortalar Kurumu” ibaresi madde metninden çıkarılmış ve aynı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“Geçici Madde 5.- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte, İdarede 2985 sayılı Toplu Konut Kanununun ek 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca sözleşmeli personel olarak çalışanlardan sosyal güvenlik açısından 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa tabi olanlar, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içerisinde yazılı olarak İdareye başvurmaları halinde 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu ile ilişkilendirilirler. Bu süre içerisinde 5434 sayılı Kanun ile ilişkilendirilme talebinde bulunmayanların 506 sayılı Kanun ile ilişkileri devam eder.”

“Geçici Madde 6.- Geçici 5 inci maddeye göre 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu ile ilişkilendirilenlerin İdarede 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa tabi olarak bu Kanunun ek 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca sözleşmeli personel statüsünde geçen hizmet süreleri; emekli keseneklerine esas aylık derece ve kademelerinin belirlenmesi ile 5434 sayılı Kanunun ek 48 inci maddesinin (b) fıkrası ve ek 70 inci maddesinin uygulanmasında, öğrenim durumları itibarıyla yükselebilecekleri dereceleri aşmamak ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa 458 sayılı KHK ile eklenen ek geçici madde hükümleri dikkate alınmak suretiyle, memuriyette geçmiş gibi değerlendirilir ve değerlendirilen bu sürelerin önceden kıdem tazminatı, toplu ödeme veya emekli ikramiyesi ödenmemiş olan kısmı 5434 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde emekli ikramiyesinin hesabında dikkate alınır.”

MADDE 12.- 4/12/1984 tarihli ve 3095 sayılı Kanunun 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 1.- Borçlar Kanunu ve Türk Ticaret Kanununa göre faiz ödenmesi gereken hallerde, miktarı sözleşme ile tespit edilmemişse bu ödeme yıllık yüzde oniki oranı üzerinden yapılır.

Bakanlar Kurulu, bu oranı aylık olarak belirlemeye, yüzde onuna kadar indirmeye veya bir katına kadar artırmaya yetkilidir.”

MADDE 13.- 7/11/1985 tarihli ve 3238 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin üçüncü fıkrasındaki “veya Sosyal Sigortalar Kurumu” ibaresi madde metninden çıkarılmış ve aynı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“Geçici Madde 7.- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte, Müsteşarlıkta bu Kanunun 8 inci maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca sözleşmeli personel olarak çalışanlardan sosyal güvenlik açısından 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa tabi olanlar, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içerisinde yazılı olarak Müsteşarlığa başvurmaları halinde 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu ile ilişkilendirilirler. Bu süre içerisinde 5434 sayılı Kanun ile ilişkilendirilme talebinde bulunmayanların 506 sayılı Kanun ile ilişkileri devam eder.”

“Geçici Madde 8.- Geçici 7 nci maddeye göre 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu ile ilişkilendirilenlerin Müsteşarlıkta 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa tabi olarak, bu Kanunun 8 inci maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca sözleşmeli personel statüsünde geçen hizmet süreleri; emekli keseneklerine esas aylık derece ve kademelerinin belirlenmesi ile 5434 sayılı Kanunun ek 48 inci maddesinin (b) fıkrası ve ek 70 inci maddesinin uygulanmasında, öğrenim durumları itibarıyla yükselebilecekleri dereceleri aşmamak ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa 458 sayılı KHK ile eklenen ek geçici madde hükümleri dikkate alınmak suretiyle, memuriyette geçmiş gibi değerlendirilir ve değerlendirilen bu sürelerin önceden kıdem tazminatı, toplu ödeme, emekli ikramiyesi veya işten ayrılma tazminatı ödenmemiş olan kısmı 5434 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde emekli ikramiyesinin hesabında dikkate alınır.”

MADDE 14.- 8/6/1994 tarihli ve 3996 sayılı Kanunun 11 inci maddesinde yer alan “bu çerçevede mali yükümlülük altına giren fonlar lehine garanti vermeye” ibaresi “sözleşme hükümleri gereği mali yükümlülük altına giren kamu kurum ve kuruluşları ile fonlar lehine garanti vermeye” şeklinde ve aynı maddenin sonunda yer alan “Hazine Müsteşarlığının bağlı

olduğu Bakan yetkilidir." ibaresi "Hazine Müsteşarlığının görüşü ve bağı olduğu Bakanın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu yetkilidir." şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 15.- 28/5/1998 tarihli ve 3465 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bu Kanunun 4 üncü maddesinin (a) ve (b) bentlerine göre verilecek görev, tespit edilen görev yerinde bütün tesisleri ile birlikte otoyolun veya yolculukla ilgili hizmet tesislerinin projelendirilerek veya projesine göre yapımı, bakımı ve işletilmesini kapsayabileceği gibi mevcut otoyolların, işletme ve bakım tesislerinin veya yolculukla ilgili hizmet tesislerinin bakımı, iyileştirilmesi, genişletilmesi veya işletme haklarının devri şeklinde de olabilir."

MADDE 16.- 29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Kanuna aşağıdaki madde eklenmiştir.

"Ek Madde 1.- Hazine Müsteşarlığınca ihraç edilen Devlet iç borçlanma senetleri ve bu senetler yerine düzenlenen belgeler, satılacak Hazine taşınmazlarının bedellerinin ödenmesinde nominal değerleri üzerinden ödeme aracı olarak kabul edilir. Söz konusu senet ve belgelerin nominal bedele faiz dahil edilerek ihraç edilmiş olması halinde, bu işlemlerde anaparaya tekabül eden satış değerleri esas alınır.

Dışarıda yerleşik kişiler ile geçimini yurt dışında temin eden Türk vatandaşlarından, yapılacak taşınmaz satış ihalelerinde T.C. Merkez Bankasınca belirlenen konvertibl döviz teminat olarak alınabilir."

MADDE 17.- 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kanunun;

a) 6 ncı maddesinin üçüncü fıkrasına "Hazine Müsteşarlığının Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonundan olan alacakları için bu fıkra hükmü uygulanmaz." cümlesi eklenmiştir.

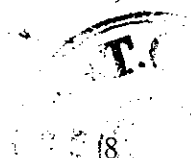
b) 9 uncu maddesinin üçüncü fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan "Maliye Bakanlığı" ibaresi "Milli Savunma Bakanlığı" olarak değiştirilmiştir.

c) 12 nci maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Hazinenin Devlet dış borcu kapsamında ortaya çıkan yükümlülüklerinin uluslararası sermaye piyasalarında mevcut muhtelif finansal araçlar vasıtasıyla yönetimi amacıyla, takas dahil her türlü türev ürünü kullanmaya, daha önce uluslararası sermaye piyasalarında ihraç olunan tahvilleri geri almaya, başka tahvillerle değiştirmeye ve benzeri işlemlere ilişkin anlaşma yapmaya Bakan yetkilidir. Söz konusu anlaşmalar, anlaşmada aksine hüküm yoksa imzalandıkları tarih itibarıyla yürürlüğe girer. Bu anlaşmalara ilişkin temas ve müzakereler Müsteşarlık tarafından yürütülür ve sonuçlandırılır."

d) 14 üncü maddesinin onuncu fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Müsteşarlıkça bu Kanun kapsamında borçlu veya garantör sıfatıyla herhangi bir dış finansman veya türev ürüne ilişkin olarak başlatılan işlemler kapsamında ilgili anlaşmaların imzalanmasından önce veya imzalanan anlaşmaların yürürlüğe girmesini sağlayacak kanuni düzenlemeler tamamlanıncaya kadar peşin ödenmesi gereken komisyon, taahhüt ücreti,

garanti ücreti, gecikme faizi ve benzeri yükümlülükleri ödemeye Bakan yetkilidir. Söz konusu yükümlülükler Müsteşarlık bütçesine bu amaçla konulacak ödenekten karşılanır.”

MADDE 18.– 6/6/2003 tarihli ve 4876 sayılı Kanunun 6 ncı maddesine “beş puan” ibaresinden önce gelmek üzere “yıllık” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 19.– 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kanunun 78 inci maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan “merkezi yönetim bütçe kanununda gösterilir.” ibaresi “Bakanlar Kurulunca belirlenir.” şeklinde ve üçüncü cümlesinde yer alan “merkezi yönetim bütçe kanununda belirtilen” ibaresi “Bakanlar Kurulunca belirlenen” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 20.– 10/7/2004 tarihli ve 5216 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (e) bendinde yer alan “68 ve 72 nci” ibaresi “67 ve 73 üncü” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 21.– 28/1/2004 tarihli ve 5083 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“İlgili kanunları gereğince uygulanacak adli ve idari para cezalarının hesaplanmasında ve ödenmesinde, bir Yeni Türk Lirasının (1 YTL) altında kalan tutarlar dikkate alınmaz.”

MADDE 22.– 13/12/1983 tarihli ve 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 10 uncu maddesinin (p) ve (r) bentlerine, “(bakmakla yükümlü oldukları aile fertleri dahil)” ibarelerinden sonra gelmek üzere “ve 18/6/1992 tarihli ve 3816 sayılı Kanun kapsamındaki yeşil kart sahiplerinin” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 23.– 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 8 inci maddesinin üçüncü fıkrasının son cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Değiştirilen veya ihdas edilen kadrolar, bu kadroların dağılımına ilişkin cetvellerin ilgili mercilerce vize veya onaylandığı tarihten itibaren geçerli olmak üzere kullanılır ve aylık ödemeler vizeli veya onaylı kadro dağılım cetvellerine göre yapılır.”

MADDE 24.– 8/6/1984 tarihli ve 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 38 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 38- Bu Kanun Hükmünde Kararname kapsamındaki teşebbüs, müessese, bağlı ortaklık, işletme, işletme birimlerinin veya varlıklarının; tasfiye, devir, satış, kiralama veya işletme haklarının verilmesi veya atıl gayrimenkullerinin satışı ile ilgili ihale işlemleri ilgili teşebbüs, bağlı ortaklık ve müessese tarafından sonuçlandırılır.

Gerçek ve tüzel kişilerin Türk Ticaret Kanunundan doğan ortaklık hakları saklıdır.”

MADDE 25.– 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki maddeler eklenmiştir.

“Ek Madde 1.– Özel kanunlarındaki hükümler saklı kalmak kaydıyla, genel ve katma bütçeli kurumlar ile bunlara bağlı döner sermayeli kuruluşlar, fonlar ve özel bütçeli kurumların amaç ve görevleri ile ilgili olarak yayımlayacakları kitap, dergi, ansiklopedi, gazete, bülten ve broşür gibi yayınlar için ödenecek telif ve işlenme ücretleri ile basılı ve

basılacak eser inceleme ücretleri ve bunlara ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca yürürlüğe konulacak yönetmelikle düzenlenir.

Yayın kurullarına kurum dışından katılan üyelere ayda ikiden fazla olmamak üzere her toplantı başına 2000 gösterge rakamının memur aylıklarına uygulanan katsayı ile çarpımını geçmeyecek miktarda toplantı ücreti ödenir.

Ansiklopedi yazı kuruluna kurum dışından katılan üyelere her fasikül için; başkana 3600, üyelere 3000 gösterge rakamının memur aylıklarına uygulanan katsayı ile çarpımını geçmeyecek miktarda ücret ödenir.

Bu madde kapsamına giren eserlerin seçilmesi, yayımlanması, yayım ve ansiklopedi yazı kurullarının kurulması, çalışma esasları, görevleri ve yetkileri ile diğer hususlar kurumlar tarafından çıkarılacak yönetmeliklerde düzenlenir.”

“Geçici Madde 8.- Ek 1 inci maddenin birinci fıkrasına göre çıkarılacak yönetmelik yürürlüğe girinceye kadar, 1/12/1995 tarihli ve 95/7621 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ekinde yürürlüğe konulan Kamu Kurum ve Kuruluşlarınca Ödenecek Telif ve İşlenme Ücretleri Hakkında Yönetmeliğin uygulanmasına devam olunur.

Ek 1 inci maddenin dördüncü fıkrası gereğince çıkarılacak yönetmelikler yürürlüğe girinceye kadar, mevcut yönetmeliklerin uygulanmasına devam olunur.”

MADDE 26.- 22/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Ek Madde 2.- Devlet Hava Meydanları İşletmesi Genel Müdürlüğünün 3 üncü maddenin (b) ve (c) bentleri kapsamına giren personeline; aylık tutarı, Avrupa Hava Seyrüsefer Emniyeti Teşkilatı prensipleri çerçevesinde personel maliyetlerinin tamamı karşılanan kadro ve pozisyonlarda bulunanlar için en yüksek Devlet memuru aylığının (ek gösterge dahil) brüt tutarının %200’ünü, kısmen karşılanan kadro ve pozisyonlarda bulunanlar için %100’ünü, diğerleri için %50’sini geçmemek üzere Yüksek Planlama Kurulunca belirlenen oran, esas ve usullere göre “Havacılık Tazminatı” ödenir. Bu şekilde yapılacak ödemeler, sözleşmeli personel için belirlenen ücret tavanı ile kapsama dahil personele verilecek diğer hak ve ödemelerin tespitinde dikkate alınmaz.

Bu tazminat aylıklara ilişkin esaslar çerçevesinde, damga vergisi hariç her hangi bir vergi ve kesintiye tabi tutulmaksızın ödenir.”

MADDE 27.- Cumhurbaşkanı tarafından atananlar, Bakanlar Kurulu kararı veya müşterek kararnameyle atanan veya görevlendirilenler, Türkiye Büyük Millet Meclisince yapılan seçimler sonucunda görev verilenler ile yükseköğretim kurumlarının öğretim üyeliklerine yapılacak atamalar hariç olmak üzere, herhangi bir sosyal güvenlik kurumundan emeklilik veya yaşlılık aylığı alanlar, genel bütçeye dahil dairelerin, katma bütçeli idarelerin, döner sermayelerin, kefalet sandıklarının, sosyal güvenlik kurumlarının ve bütçeden yardım alan kuruluşların kadrolarına açıktan atanamazlar. Diğer kanunların bu fıkraa aykırı hükümleri uygulanmaz.

Herhangi bir sosyal güvenlik kurumundan emeklilik veya yaşlılık aylığı alanlar bu aylıkları kesilmeksizin; genel bütçeye dahil daireler, katma bütçeli idareler, döner sermayeler,

fonlar, belediyeler, il özel idareleri, belediyeler ve il özel idareleri tarafından kurulan birlik ve işletmeler, sosyal güvenlik kurumları, bütçeden yardım alan kuruluşlar ile özel kanunla kurulmuş diğer kamu kurum, kurul, üst kurul ve kuruluşları, kamu iktisadi teşebbüsleri ve bunların bağlı ortaklıkları ile müessese ve işletmelerinde ve sermayesinin %50'sinden fazlası kamuya ait olan diğer ortaklıklarda herhangi bir kadro, pozisyon veya görevde çalıştırılmaz ve görev yapamazlar.

Diğer kanunların emeklilik veya yaşlılık aylığı almakta iken emeklilik veya yaşlılık aylıkları ve/veya diğer tazminatları kesilmeksizin atanmaya, çalıştırılmaya veya görevlendirilmeye izin veren hükümleri ile 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununun ek 11 inci maddesine göre 1/1/2005 tarihinden önce alınmış Bakanlar Kurulu kararları uygulanmaz.

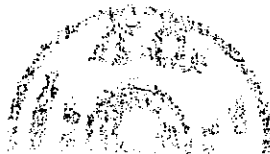
Bu maddenin ikinci ve üçüncü fıkra hükümleri;

- a) Cumhurbaşkanlığına seçilenler,
 - b) Dışarıdan Bakanlar Kurulu Üyeliğine atananlar,
 - c) Yasama Organı üyeliğine seçilenler,
 - d) Mahalli idareler seçimleri sonucuna göre görev alanlar,
 - e) Sadece toplantı veya huzur ücreti ya da hakkı ödenen görevleri yürütenler ile yönetim ve denetim kurulu üyeliği ücreti karşılığında görevlendirilenler,
 - f) Yaş haddini aşmamış olmaları kaydıyla her derece ve türdeki örgün ve yaygın eğitim kurumlarında ders ücreti karşılığı ders görevi verilenler (öğretim üyeliğinden emekli olanlardan üniversitelerde ders ücreti karşılığı ders görevi verilenler hakkında yaş haddini aşmamış olmaları kaydı aranmaz.),
 - g) Vakıf üniversitelerinde görev alanlar,
 - h) Özel kanunlarında emeklilik veya yaşlılık aylığı kesilmeksizin çalıştırılma veya görev yapma hakkı verilenlerden Cumhurbaşkanı tarafından atananlar, Bakanlar Kurulu kararı veya müşterek kararname ile atanan veya görevlendirilenler ve Türkiye Büyük Millet Meclisince yapılan seçimler sonucunda görev verilenler,
- hakkında uygulanmaz.

MADDE 28.- Kamu hizmetlerinin etkin ve verimli bir şekilde yürütülebilmesi amacıyla, genel bütçeye dahil daireler ile katma bütçeli idarelerin teşkilât yapıları ve hizmet amacına uygun olarak personel dağılımının sağlanmasına yönelik önlemler almaya, ihtiyaç fazlası olan personelin, ilgili kuruluşların da görüşü alınarak, genel bütçeye dahil dairelere, katma bütçeli idarelere, döner sermayelere, kefalet sandıklarına, sosyal güvenlik kurumlarına, bütçeden yardım alan kuruluşlara nakledilmesine ilişkin esas ve usulleri belirlemeye Devlet Personel Başkanlığının bağlı olduğu Bakan ile Maliye Bakanı yetkilidir.

MADDE 29.- T.C. Devlet Demiryolları İşletmesi Genel Müdürlüğü mülkiyetindeki işletmecilik fazlası taşınmazların satılarak veya devredilerek satış veya devir bedellerinin yeni demiryolu inşaatı ve mevcut demiryollarının bakım ve onarımı ile iyileştirilmesinde kullanılması kaydıyla, taşınmazların satış veya devrine T.C. Devlet Demiryolları Genel Müdürlüğü Yönetim Kurulu yetkilidir.

MADDE 30.- a) 7/5/1987 tarihli ve 3359 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "herhangi bir kısıtlamaya tabi tutulmaksızın öncelik ve ivedilikle ve ödeme emri beklenilmeksizin" ibaresi,

b) 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 31 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "Devlet Güvenlik ve" ibaresi,

c) 1/6/2000 tarihli ve 4572 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin (D) fıkrasının ikinci paragrafında yer alan "en çok dört yıl görev yapmak üzere" ibaresi ile son paragrafı,

d) 19/10/1989 tarihli ve 383 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 10 uncu maddesinin (c) bendinde yer alan "bu konuda ilgililere taşınmaz mal tahsisine" ibaresi ile (e) bendi ve 13 üncü maddesinin (h) bendinde yer alan ", bu zonlar içinde bulunan planlarla fonksiyon getirilen kamu mülkiyetindeki alanların işletilmesini" ibaresi,

e) 28/12/2004 tarihli ve 5277 sayılı Kanunun 25 inci maddesinin (f) fıkrası ile 30 uncu maddesi,

f) 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Kanunun 4 ve 5 inci maddesi, 7 nci maddesinin son fıkrası, 13 üncü maddesinin (ç) bendi, 15 inci maddesinin (a), (b), (ç) bendleri ile (i) bendinin ikinci paragrafı, 39 uncu maddesinin (b) bendinin ikinci paragrafı, 78 inci maddesinin üçüncü fıkrası, 81 inci maddesi, 87 nci maddesinin (h) bendi, 130 uncu maddesi, Ek 3 üncü maddesinin ikinci fıkrası, Ek 9 uncu maddesinin ikinci fıkrası, ek 31 inci maddesinin (e) bendi, Ek 48 inci maddesinin (a) bendinin son cümlesi ile Ek 5 inci, ek 6 ncı, ek 7 nci, ek 10 uncu, ek 12 nci, ek 24 üncü, ek 28 inci, ek 35 inci, geçici 1-7 nci, geçici 9-14 üncü, geçici 17-30 uncu, geçici 32-53 üncü, geçici 55-59 uncu, geçici 63 üncü, geçici 66-75 inci, geçici 77-82 nci, geçici 87 nci, geçici 89-94 üncü, geçici 102 nci, geçici 114 üncü, geçici 119 uncu, geçici 122-133 üncü, geçici 136-138 inci, geçici 142-145 inci, geçici 148, geçici 149 uncu, geçici 154-156 ncı, geçici 158 inci, geçici 160 ncı, geçici 167-169 uncu, geçici 172 nci, geçici 175 inci, geçici 177-179 uncu, geçici 181 inci, geçici 187 nci, geçici 202 nci, geçici 217 nci, ek geçici 3-6 ncı, ek geçici 9-10 uncu, ek geçici 12-18 inci ve ek geçici 21 inci maddeleri,

yürürlükten kaldırılmıştır.

GEÇİCİ MADDE 1.- Bakanlar Kurulu kararları ile 1999 ve 2000 yıllarında tarım ürünlerinin destekleme alımlarının finansmanı amacıyla Hazine tarafından yurt dışından sağlanarak Toprak Mahsulleri Ofisi ve Türkiye Şeker Fabrikaları Anonim Şirketine ikraz edilen kredilerin 2005 yılı Nisan ve Haziran aylarında Hazineye ödenmesi gereken anapara ve faiz borç tutarlarını Hazineden olan görev zararı alacaklarına ve/veya ödenmemiş sermayelerine mahsup etmeye Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakan; bu işlemleri anılan Müsteşarlığın teklifi üzerine bütçenin gelir ve gider hesaplarıyla ilişkilendirmeksizin mahiyetlerine göre ilgili Devlet hesaplarına kaydettirmeye Maliye Bakanı yetkilidir.

Bu maddeye ilişkin işlemlerde, 8/6/1984 tarihli ve 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 36 ncı maddesinin (8) numaralı fıkrasında yer alan parantez hükmü uygulanmaz.

Toprak Mahsulleri Ofisi ve Türkiye Şeker Fabrikaları Anonim Şirketinin nominal sermayeleri bu madde kapsamında mahsuba konu olan miktar kadar artırılmış sayılır.

GEÇİCİ MADDE 2.- T.C. Devlet Demiryolları İşletmesi Genel Müdürlüğünün ilgili yıllar yatırım programında yer alan ve Hazine Müsteşarlığı tarafından dış finansman sağlanmasına izin verilmiş ancak henüz finansman temin çalışmaları sonuçlandırılmamış olan

projeleri ile 2005 yılı Yatırım Programında yer alan projelerinin finansmanı amacıyla yurtdışından sağlanacak krediler hakkında genel ve katma bütçeli idarelerin tabi olduğu esaslar uygulanır.

Bu kapsamda sağlanan dış finansmanın anılan Genel Müdürlüğe kullandırılmasında 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun genel ve katma bütçeli idarelerin tabii olduğu hükümlerinin uygulanmasına ve bu işlemlerle ilgili usul ve esasları belirlemeye Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu bakan yetkilidir.

GEÇİCİ MADDE 3.- T.C. Devlet Demiryolları İşletmesi Genel Müdürlüğünün yol bakım ve onarım giderleri karşılığı olarak 31/12/2004 tarihi itibarıyla Ulaştırma Bakanlığından olan ve anılan Bakanlıkça tespit edilen alacaklarına karşılık, 31/10/2004 tarihi itibarıyla vadesi geldiği halde ödenmemiş ve Maliye Bakanlığına bağlı vergi dairelerince takip ve tahsil edilen her türlü vergi, fon ve pay borçları ile bu borçlara ilişkin gecikme zammı ve faizlerinin, bütçenin gelir ve gider hesaplarıyla ilişkilendirilmeksizin mahsup suretiyle terkin edilmesine, Ulaştırma Bakanının teklifi üzerine Maliye Bakanı yetkilidir. Madde kapsamında mahsuba konu olacak borçlara 31/12/2004 tarihinden sonra gecikme zammı hesaplanmaz.

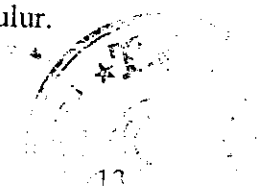
T.C. Devlet Demiryolları İşletmesi Genel Müdürlüğünün, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla T.C. Emekli Sandığı Genel Müdürlüğüne olan kesenek, karşılık, ek karşılık, ikramiye, ölüm yardımı, makam tazminatı karşılığı ve benzeri vadesi geçmiş borçlarının (faiz ve gecikme zammı dahil) tamamını, Maliye Bakanlığının 2005 yılı bütçesinin 12.01.31.00-10.9.9.03-1-05.1 tertibinde yer alan ödenekten mahsup etmeye Maliye Bakanı yetkilidir.

Bu şekilde mahsubu yapılan borçlar T.C. Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü tarafından terkin edilir.

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla T.C. Devlet Demiryolları İşletmesi Genel Müdürlüğünün Sosyal Sigortalar Kurumuna olan prim, işsizlik sigortası, gecikme zammı, faiz ve benzeri borçlarının tamamını, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının 2005 yılı bütçesinin 18.67.00.00-10.9.9.01-1-05.2 tertibinde yer alan ödenekten mahsup etmeye Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı yetkilidir.

Bu şekilde mahsubu yapılan borçlar Sosyal Sigortalar Kurumu tarafından terkin edilir.

GEÇİCİ MADDE 4.- Tütün, Tütün Mamulleri, Tuz ve Alkol İşletmeleri (TEKEL) Genel Müdürlüğünün 31/12/2002 tarihi itibarıyla vadesi geldiği halde ödenmemiş, Devlete ait olup Maliye Bakanlığına bağlı vergi dairelerince takip ve tahsil edilen her türlü vergi, fon ve pay borçları ile bu borçlara ilişkin gecikme zammı ve faizlerine karşılık olarak, mülkiyeti TEKEL Genel Müdürlüğüne ait ve üzerinde herhangi bir takyidat bulunmayan taşınmazlardan, genel bütçeye dahil daireler ile katma bütçeli kuruluşlarca ihtiyaç duyulanlar, 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kanunun 6 ncı maddesine göre oluşturulacak komisyon tarafından takdir edilecek rayiç değeri üzerinden, borçlu kurumun da uygun görüşü alınarak, bütçenin gelir ve gider hesapları ile ilişkilendirilmeksizin Maliye Bakanlığınca satın alınabilir. Satın alınan taşınmazların tapu işlemlerine esas olan ve yukarıda belirtilen şekilde tespit edilen değeri miktarındaki borçları terkin edilir. Bu fıkra uyarınca terkin konusu olacak vergi, fon ve paylara ilişkin gecikme zammı ve faizleri 31/12/2002 tarihi itibarıyla dondurulur.

TEKEL Genel Müdürlüğünün yukarıdaki terkin işlemlerinden bakiye borçları ise 2/1/1961 tarihli ve 196 sayılı, 3/1/2002 tarihli ve 4733 sayılı kanunlara istinaden çıkarılan Bakanlar Kurulu kararları uyarınca 31/12/2004 tarihi itibarıyla TEKEL Genel Müdürlüğünün destekleme işleriyle ilgili olarak doğmuş tüm alacaklarına (öncelikle TEKEL Genel Müdürlüğünün tahmini yıl sonu görev zararı alacak miktarı üzerinden avans mahiyetinde tespit edilecek miktara) karşılık aynı tutarda olmak üzere, mahsup edilmek suretiyle terkin edilebilir.

TEKEL Genel Müdürlüğünün ikinci fıkrada bahsedilen görev zararının, Yüksek Denetleme Kurulu tarafından tespit edilen kesin miktarı ile ikinci fıkra uyarınca mahsup edilen miktarı arasında doğan farklar ve taşınmazların devri suretiyle yapılan terkin işlemlerinden sonra kuruluşun bakiye borcunun kalması halinde bu tutar 31/12/2005 tarihine kadar terkin edilebilir.

TEKEL Genel Müdürlüğünün görev zararının Yüksek Denetleme Kurulu tarafından tespitini müteakiben Özelleştirme İdaresi Başkanlığının teklifi üzerine bu bendin gerektirdiği bütün terkin ve diğer işlemleri yapmaya Maliye Bakanı yetkilidir.

GEÇİCİ MADDE 5.- 457 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameyle 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye eklenen ek geçici madde, 458 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameyle 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa eklenen ek geçici madde ve 459 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameyle 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanununa eklenen ek geçici madde hükümleri; anılan ek geçici maddeler kapsamında belirtilen (sözleşmeli subay, sözleşmeli astsubay, uzman jandarma ve uzman erbaşlar dahil) ve bu ek geçici maddelerin hükümlerinden yararlanmamış olanlardan bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte görevde bulunanlar ile bunlardan bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce emekli, adi malüllük, vazife malüllüğü aylığı bağlananlar ile dul ve yetim aylığı alanlar hakkında da uygulanır.

GEÇİCİ MADDE 6.- Münhasıran Ilısu ve Yusufeli Baraj ve HES projelerinde kullanılmak üzere temin edilen proje kredileri ile diğer her türlü imkan, avans mahsubunu müteakiben bütçeleştirilir.

T/ 793.

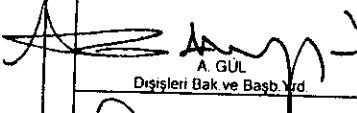
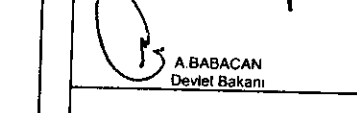
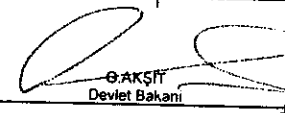
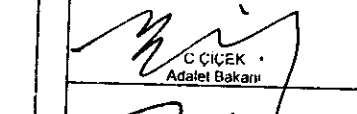
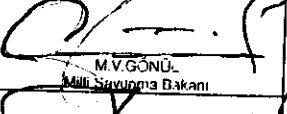
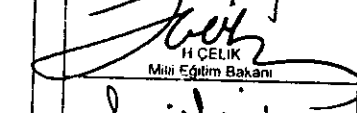
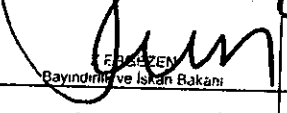
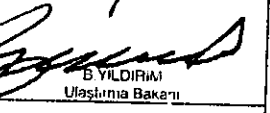
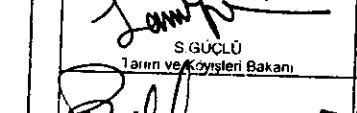
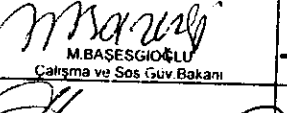
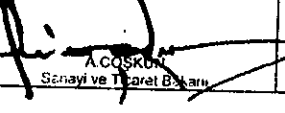
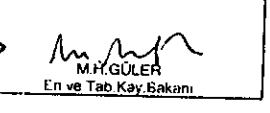
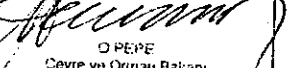
MADDE 31.- Bu Kanunun;

- a) 1 inci maddesinin (b) bendi 15/1/2005, 3 üncü maddesi 23/7/2004 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
b) 8 inci maddesi 1/9/2005 tarihinde,
c) 21 inci maddesi yayımını izleyen ayın başında,
d) 30 uncu maddesinin (b) bendi ile geçici 5 inci maddesi yayımını izleyen ayın 15'inde,
e) Diğer maddeleri yayımı tarihinde,
yürürlüğe girer.

MADDE 32.- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

 A. GÜL Dışişleri Bak. ve Başb. Yrd.	 A. ŞENER Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 M. A. ŞAHİN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 B. ATALAY Devlet Bakanı
 A. BABACAN Devlet Bakanı	 MAYDIN Devlet Bakanı	 G. AKŞİT Devlet Bakanı	 K. TÜZMEN Devlet Bakanı
 C. ÇİÇEK Adalet Bakanı	 M. V. GÖNÜL Maliye Bakanlığı	 A. AKSU İçişleri Bakanı	 K. UNAKITAN Maliye Bakanı
 H. ÇELİK Millî Eğitim Bakanı	 E. BAZER Bayındırlık ve İşleri Bakanı	 R. AKTAĞ Sağlık Bakanı	 B. YILDIRIM Ulaştırma Bakanı
 S. GÜÇLÜ Tarım ve Köylere Bakanı	 M. BAŞESGİOĞLU Çalışma ve Sos. Guv. Bakanı	 A. ÇOŞKUN Sanayi ve Ticaret Bakanı	 M. H. GÜLER En ve Tab. Kay. Bakanı
 E. MUMCU Kültür ve Turizm Bakanı	 O. PEPE Çevre ve Orman Bakanı		

Dosya No.

101-1023

1854